

3.3.2021

Vaasan hallinto-oikeus
Korsholmanpuistikko 43
PL 204, 65101 Vaasa
vaasa.hao@oikeus.fi

VALITUS

Asia:

Keski-Uudenmaan Vesi Kuntayhtymän valitus Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätöksestä koskien tekopohjavesilaitoksen käytön tehostamista uudella imeytysalueella ja Jäniksenlinnan pohjavedenottamon suoja-alueen rajauksen muuttamista.

Valittaja:

Keski-Uudenmaan Vesi Kuntayhtymä, Kirkkotie 49, 04310 TUUSULA

Prosessiosoite:

Keski-Uudenmaan Vesi, Kirkkotie 49, 04310 TUUSULA
Kari Korhonen, 044 200 2540, kari.korhonen@kuvesi.fi

Päätös, johon haetaan muutosta:

Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätös numero 24/2021, diaarinumero ESAVI/4075/2020

Valituksen peruste:

Valittajan mukaan aluehallintoviraston päätös on lainvastainen sikäli, kun se perustuu osin tosiseikkojen ja asiassa esitetyn selvityksen virheelliseen arviointiin.

Päätökseen haetaan muutosta seuraavasti:

Lupamääräys 1

Aluehallintoviraston päätöksen lupamääräyksen 1 mukaan tekopohjavettä saa imeyttää siiviläputkikaivoista IK1 ja IK2.

Valittaja esittää, että tekopohjaveden imeytys esitetään koskevan koko uutta imeytysaluetta, eikä vain kaivoja IK1 ja IK2.

Lupamääräys 2

Aluehallintoviraston päätöksen lupamääräyksen 2 mukaan imeytyksen tehostamiseksi suunnittelulle imeytysalueille saa rakentaa Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kanssa sovittavalla tavalla lisäimeytyskaivoja tai imeytysaltaita.

Valittaja esittää, että yllä mainittu lupamääräyksen kohta poistetaan.

Aluehallintoviraston päätöksen lupamääräyksen 2 toisen kohdan mukaan Eteläisillä imeytysalueilla imeytettävän tekopohjaveden kokonaismäärä saa olla enintään 6 000 m³/d kuukausikeskiarvona laskettuna. Uuden imeytysalueen osuus kokonaismäärästä saa olla enintään 1 000 m³/d.

Valittaja esittää, että edellä mainittua lupamääräyksen 2 kohtaa muutetaan poistamalla lause ” Uuden imeytysalueen osuus kokonaismäärästä saa olla enintään 1 000 m³/d.”

Lupamääräys 3

Aluehallintoviraston päätöksen lupamääräyksen 3 mukaan pohjavedenpinta havaintoputkissa PF1/2018, PF2/2018 ja PF3/2018 ei saa nousta yli korkeuden N₂₀₀₀ +55,00 m.

Valittajan mukaan kyseisiin havaintoputkiin sidottu korkein sallittu vedenpinta on tarpeeton ja perustuu virheelliseen arviointiin.

Valittaja esittää ensisijaisesti, että kyseisen lupamääräyksen kohta ylimmästä sallitusta pohjavedenpinnasta ko. havaintoputkissa poistetaan kokonaan. Valittajan mukaan määräys on riittävä, kun tekopohjaveden imeytys tehdään siten, ettei tarpeetonta vahinkoa tai haittaa aiheudu ja veden tuhlausta vältetään.

Toissijaisesti valittaja esittää, että kyseinen pohjavedenpinnan ylin taso asetetaan koskemaan havaintoputkia PF2/2018 ja HP201701 (Liite 2). Pohjavedenpinnan ylimmäksi sallituksi tasoksi valittaja esittää N₂₀₀₀ +56,00 m.

Perusteet, joilla muutosta haetaan:

Lupamääräys 1

Kaivojen IK1 ja IK2 imeytyskapasiteetti tiedetään olevan rajallinen. Imeytysalueelle on kuitenkin todennäköisesti mahdollista imeyttää suurempia vesimääriä, jos imeytysalueelle rakennettaisiin lisää imeytyskaivoja tai imeytysallas. Tämä saattaa olla tarpeellista myös vesilaitoksen huoltovarmuuden kannalta, kun nykyisiä kaivoja huolletaan.

Valittajan käsityksen mukaan ei ole tarpeen asettaa lupamääräystä, jolla rajataan alueen imeytys kaivokohtaisesti. Valittaja esittää, että lupamääräys koskisi koko imeytysaluetta.

Lupamääräys 2

Valittaja omistaa kiinteistön 858-412-2-79, joten sillä ei ole tarvetta hakea vesilain mukaista lupaa rakentaa ko. kiinteistölle kaivoa tai imeytysaltaita. Kaivon tai imeytysaltaiden paikkoja ei voida määritellä sopimalla siitä. Kaivojen ja imeytysalueiden paikat määritellään hydrogeologisin perustein alueella tehtävien tutkimusten perusteella. Valittajalla on hyvä puheysteys valvovan viranomaisen kanssa ja valittaja voi näin ollen informoida Uudenmaan ELY-keskusta suunnitelmistaan, mutta vedenottajalla pitää säilyä oikeus kehittää toimintaansa omien teknis-taloudellisten ratkaisujen ja alueen hydrogeologian perusteella.

Valittaja esittää, että eteläisillä imeytysalueilla (Keravanmonttu, Valtionummi, luvan mukainen uusi imeytysalue) imeytettävän tekopohjaveden kokonaismäärä saa olla enintään 6 000 m³/d kuukausikeskiarvona laskettuna. Lisäksi valittaja esittää, ettei imeytysmääriä rajata alueittain, koska uudelle alueelle on mitä todennäköisimmin mahdollista imeyttää uusien rakennettavien imeytyskaivojen tai imeytysaltaan kautta suurempia vesimääriä kuin 1 000 m³/d.

Lupamääräys 3

Havaintoputket PF1/2018 ja PF3/20218 on asennettu imeytyskaivojen kaivonpaikkatutkimusten yhteydessä. Putket sijaitsevat noin 2 metrin etäisyydellä niiden viereen rakennetuista imeytyskaivoista. Niitä ei ole tarkoitettu alueellisen pohjavedenpinnan tason seuraamiseen, sillä niiden vedenpintaan vaikuttavat voimakkaasti ja välittömästi viereisten kaivojen imeytysvesimäärien vaihtelut.

Havaintoputken PF3/2018 vedenpinta on käynyt imeytyskokeen aikana jo 3 cm päässä kyseisestä vaaditusta ylimmästä pinnasta (+54,97_{N2000}) ja havaintoputken PF1/2018 vedenpintakin 16 cm päässä (+54,84_{N2000}).

Havaintoputki PF2/2018 sijaitsee kauempana imeytyskaivoista, niiden välimaastossa, eikä siihen kohdistu voimakasta ja välitöntä imeytysvaikutusta.

Tekopohjavesilaitoksen tuotantotoiminnan aikana pohjaveden pinnat tulevat todennäköisesti ajoittain nousemaan imeytyskaivoissa ja niiden lähiputkissa yli tason + 55,00_{N2000}. Lisäksi pohjaveden pinta saattaa nousta luonnollisestikin voimakkaiden sateiden ja/tai lumien sulamisen aikana. Näin tapahtui imeytyskokeen aikanakin huhtikuussa 2020 voimakkaan kevätulamisen ja sateiden vuoksi. Tuolloin pohjaveden pinnat nousivat koeimeytysalueella luokkaa 30-40 cm, vaikka samanaikaisesti imeytettävän veden määrää ei muutettu ja vedenottoa lisättiin ottoalueella.

Ylintä sallittua vedenpintaa on aluehallintovirasto perustellut sillä, että rajaamalla näin pohjavedenpinnan nousua imeytyksen yhteydessä, jää viereisen kiinteistön (Tapiola II, 858-412-5-4) haltijan maa-ainesten ottoalueelle riittävä suojakerrospaksuus.

Vedenottajan intressissä on, että imeytys toteutuu tasaisesti eikä pohjavedenpinta nouse haitalliselle tasolle millään osa-alueella. Suuri osa alueesta on vanhaa soranottoaluetta, jossa pohjaveden päällä olevan suojakerroksen paksuus vaihtelee. Kyseiselle Tapiola II (858-412-5-4) maa-ainesten ottoalueelle tulee jäämään ilman ylimmän pinnan rajoitusta joka tapauksessa riittävä suojapaksuus, joten määräys on turha ja se pitää ensisijaisesti poistaa kyseisestä lupamääräyksestä.

Toissijaisesti valittajan näkemyksen mukaan aluehallintoviraston esittämään tarkoitukseen soveltuvat paremmin mm. pisteet PF2/2018 ja HP2201701. Ne sijaitsevat eri puolilla imeytysaluetta kuvaten siten paremmin alueellista pohjavedenpinnan tasoa. Tämän huomioiden valittaja esittää sopivana ylimpänä pohjavedenpinnankorkeutena N₂₀₀₀ +56,00 m.

Tuusulassa, 3.3.2021

Kari Korhonen, toimitusjohtaja

Liite 1: Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätös.

Liite 2: Kartta

Aluehallintovirasto

Ympäristöluvut

PÄÄTÖS

Nro 24/2021

Dnro ESAVI/4075/2020

26.1.2021

ASIAT

Jäniksenlinnan tekopohjavesilaitoksen käytön tehostaminen uudella imeytysalueella ja Jäniksenlinnan pohjavedenottamon suoja-alueerajauksen muuttaminen, Tuusula

HAKIJA

Keski-Uudenmaan Vesi Kuntayhtymä

ASIAT	1
HAKIJA	1
VIREILLETULOTIEDOT	4
Hakemuksen vireilletulo	4
Luvan hakemisen peruste ja toimivaltainen lupaviranomainen	4
ASIAN KUVAUS	4
Taustatiedot	4
Sijainti	4
Oikeudet tarvittaviin alueisiin	4
Lupa ja sopimustilanne	4
Vesitaloushanke	6
Hankesuunnitelma	6
Imeytys	7
Tehty imeytyskoe	8
Ympäristön tila, päästöt ja vaikutusarvio	13
Lähiympäristö, kaavoitus ja maankäyttö	13
Luonnonarvot ja luonnonsuojelu	16
Maaperä ja pohjavesi	16
Hyödyt ja menetykset	18
Tarkkailu	18
Vaikutustarkkailu	18
Muut tiedot	19
ASIAN KÄSITTELY	19
Tiedottaminen	19
Lausunnot	19
Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastualueen lausunto	19
Tuusulan kunnan lausunto	20
Muistutukset ja mielipiteet	20
Muistutus 1	20
Selitys	24
ALUEHALLINTOVIRASTON RATKAISU	24
A. JÄNIKSEN LINNAN TEKOPOHJAVESILAITOKSEN KÄYTÖN TEHOSTAMINEN UUDELLA IMEYTYSALUEELLA	24
Luparatkaisu	24
Korvaukset	25
Lupamääräykset	25
Perustelut	26
Hankkeen tarkoitus	26
Hankkeesta saatava hyöty	26
Hankkeesta aiheutuvat menetykset	26
Vesienhoitosuunnitelma	27
Intressivertailu	27
Sovelletut säännökset	27

B. JÄNIKSENLINNAN POHJAVEDENOTTAMON SUOJA-ALUERAJAUKSEN MUUTTAMINEN	28
Luparatkaisu	28
Perustelut	28
Ilmoitus suoja-alueesta	28
Sovelletut säännökset.....	28
VASTAUS LAUSUNNOISSA JA MUISTUTUKSISSA ESITETTYIHIN VAATIMUKSIIN.....	28
PÄÄTÖKSEN TÄYTÄNTÖÖNPANO	29
KÄSITTELYMAKSU	30
TIEDOTTAMINEN.....	30
Päätös	30
Päätöksestä tiedottaminen	30
MUUTOKSENHAKU	31
LIITE	31
ASIAN KÄSITTELIJÄT	31

VIREILLETULOTIEDOT

Hakemuksen vireilletulo

Keski-Uudenmaan Vesi Kuntayhtymä on 6.2.2020 Etelä-Suomen aluehallintovirastossa vireille panemassaan ja myöhemmin täydentämässään hakemuksessa hakenut lupaa imeyttää tekopohjavettä uudella imeytysalueella Jäniksenlinnan pohjavesialueella Tuusulan kunnassa sekä Jäniksenlinnan pohjavedenottamon suoja-alueita koskevan päätöksen muuttamista koskemaan uutta imeytysaluetta.

Luvan hakemisen peruste ja toimivaltainen lupaviranomainen

Vesilain (587/2011) 3 luvun 3 §:n 1 momentin 3) kohta ja 1 luvun 7 §:n 1 momentti.

ASIAN KUVAUS

Taustatiedot

Sijainti

Keski-Uudenmaan Vesi Kuntayhtymän Jäniksenlinnan vedenotamo sijaitsee Tuusulan kunnassa Jäniksenlinnan pohjavesialueella. Hakemuksen mukainen uusi imeytysalue sijaitsee Jäniksenlinnan pohjavesialueella, Vanhan Hämeentien ja Hämeentien välisellä alueella Tönölänmäen eteläpuolella, kiinteistöllä 858-412-2-79.

Oikeudet tarvittaviin alueisiin

Hakija omistaa kiinteistön 858-412-2-79, jolla imeytysalue sijaitsee.

Lupa ja sopimustilanne

Länsi-Suomen vesioikeus on 2.4.1964 antamallaan päätöksellä nro 49/1964 myöntänyt Tuusulan kunnanhallitukselle luvan pohjavedenottamon rakentamiseen määräalalle tilasta Jäniksenlinna RN:o 5:119 Tuusulan kunnan Vanhassa kylässä sekä veden johtamiseen mainitusta ottamosta lähinnä Jokelan ja Kellokosken rakennuskaava-alueiden talous- ja teollisuusveden tarvetta varten Tuusulan kunnassa.

Länsi-Suomen vesioikeus on 3.1.1974 antamallaan päätöksellä nro 148/1973 muuttanut 2.4.1964 antamaansa pohjaveden ottamista koskevaa päätöstä siten, että Tuusulan Seudun Vesilaitos Kuntainliitto on oikeutettu johtamaan vettä Jäniksenlinnan pohjaveden ottamosta Tuusulan kunnan sekä Järvenpään ja Keravan kaupunkien alueiden talous- ja teollisuusveden tarvetta varten.

Länsi-Suomen vesioikeus on 21.11.1977 antamallaan päätöksellä nro 161/1977 A myöntänyt Tuusulan Seudun Vesilaitos Kuntainliitolle luvan Jäniksenlinnan tekopohjavesilaitoksen rakentamiseen ja käyttämiseen Tuusulan ja Nurmijärven kunnissa. Lupa sallii Päijänne-tunnelista otettavan raakaveden imeyttämisen tekopohjavedeksi Teilinummen ja Tönölänmäen imeyttämisalueilla enintään 17 000 m³/d ja muodostuvan tekopohjaveden käyttöön ottamisen Jäniksenlinnan pohjavedenottamosta. Imeyttämisalueet sijaitsevat määrälalla kiinteistöstä Råbacka RN:o 1:523 Nurmijärven Raalan kylässä ja kiinteistöllä Korpela RN:o 5:3 Tuusulan kunnan Ruskealan kylässä.

Länsi-Suomen vesioikeus on 17.6.1982 antamallaan päätöksellä nro 54/1982 A määrännyt Jäniksenlinnan tekopohjavesilaitokselle vesilain mukaisen suoja-alueen, joka on jaettu kaukosuoja-, lähisuoja- ja suotautumisvyöhykkeeseen, imeytysalueisiin ja vedenottoalueisiin. Suoja-alue koostuu kahdesta erillisestä kaukosuojavyöhykkeestä sekä näiden väliin jäävästä suotautumisvyöhykkeestä. Lähisuojavyyhykkeeksi rajattu alue rajautuu suotautumisvyöhykkeen länsirajaan. Imeyttämisalueita on kaksi ja ottamoalueita yksi.

Länsi-Suomen vesioikeus on 8.3.1991 antamallaan päätöksellä nro 14/1991/1 myöntänyt Tuusulan Seudun Vesilaitos Kuntainliitolle luvan kahden kaivon rakentamiseen ja tekopohjaveden ottamiseen niistä määrälalla tilasta Jäniksenlinna RN:o 5:232 Vanhassakylässä Tuusulan kunnassa.

Länsi-Suomen ympäristölupavirasto on 6.11.2007 antamallaan päätöksellä nro 148/2007/3 myöntänyt Tuusulan Seudun Vesilaitos Kuntainliitolle luvan Päijänne-tunnelista otettavan veden imeyttämiseksi tekopohjavedeksi koetoimintana Jäniksenlinnan tekopohjavesilaitoksella Tönölänmäen alueella luvan saajan omistamilla kiinteistöillä ja muodostettavan pohjaveden ottamiseksi käyttöön. Lupa on ollut voimassa 31.12.2009 saakka.

Etelä-Suomen aluehallintovirasto on 26.11.2012 antamallaan päätöksillä nrot 256/2012/2 ja 257/2012/2 myöntänyt Tuusulan seudun vesilaitos kuntayhtymälle luvan:

1. rakentaa kaksi uutta tekopohjaveden imeytysallasaluetta, joista toinen sijaitsee kiinteistöihin Sorala 858-412-5-7 ja Valtionummi (858-412-1-12) kuuluvalla alueella ja toinen kiinteistöön Sorapaikka (858-412-4-9) kuuluvalla alueella sekä käyttää niitä tekopohjaveden muodostamiseen.
2. laajentaa olemassa olevaa Teilinummen tekopohjaveden imeytysaluetta kiinteistöllä Tekojänis 543-412-1-651 alueella Nurmijärven kunnassa ja käyttää sitä tekopohjaveden muodostamiseen.
3. rakentaa uusi pohjavedenottamo ottamoalueelle, joka muodostuu Tuusulan kunnassa sijaitsevista kiinteistöjen Korpela 858-412-5-3, Sorala 2 858-412-5-10, Sorala 858-412-5-7 ja Kulmala 858-413-2-123 osa-alueista ja ottaa pohjavettä siitä.

Imeyttävän tekopohjaveden kokonaismäärä saa olla enintään 17 000 m³/d. Uusilla imeyttämisalueilla imeytettävän tekopohjaveden kokonaismäärä saa olla enintään 6 000 m³/d kuukausikeskiarvona laskettuna. Otettavan pohjaveden kokonaismäärä saa olla enintään 19 000 m³/d kuukausikeskiarvona laskettuna.

Aluehallintovirasto on muuttanut Jäniksenlinnan pohjavedenottamon suoja-aluetta koskevaa Länsi-Suomen vesioikeuden 17.6.1982 antamaa päätöstä nro 54/1982 A päätöksessä tarkoitettujen imeytys- ja vedenottamoalueiden osalta seuraavasti:

Imeytysalueet muodostuvat kiinteistöjen Sorala 858-412-5-7 ja Valtionummi 858-412-1-12, kiinteistön Sorapaikka 858-412-4-9 ja kiinteistön Tekojänis 543-412-1-651 osa-alueista suunnitelmassa esitetyn rajauksen mukaisesti. Ottamoalueet muodostuvat kiinteistön Vesimaa 858-416-5-272, kiinteistön Kaivojänis 858-416-5-264 ja kiinteistöjen Korpela 858-412-5-3, Sorala 2 858-412-5-10, Sorala 858-412-5-7 ja Kulmala 858-413-2-123 osa-alueista suunnitelmassa esitetyn rajauksen mukaisesti.

Vesitaloushanke

Hankesuunnitelma

Taustaa

Keski-Uudenmaan Vesi Kuntayhtymän (aiemmin Tuusulan seudun vesilaitos) tehtävänä on tuottaa vettä Järvenpään ja Keravan kaupunkien sekä Tuusulan ja Sipoon kuntien tarpeisiin. Lisäksi vettä myydään Mäntsälän ja Pornaisten kunnille. Pumpattavasta vedestä noin 70 % on tekopohjavettä. Raakavetenä tekopohjaveden muodostamiseen käytetään Päijänteen Asikkalanselän pintavettä, joka johdetaan Päijänne-tunnelia pitkin ja pumpataan Kalliomäen pumppaamolta Jäniksenlinnan ja Rusutjärven tekopohjavesialueille.

Jäniksenlinnan pohjavesialueella sijaitsee hakijan kolme vedenottamoaluetta, kolme imeytysaluetta sekä vedenkäsittelylaitos. Eteläisellä alueella tekopohjaveden imeytys tapahtuu alueen kaakkoisosassa Vanhan Hämeentien itäpuolisella Keravanmontun imeytysalueella ja Vanhan Hämeentien länsipuolisella Valtionummen imeytysalueella. Keravanmontun imeytysalueella on kolme imeytyskaivoa ja imeytysallas, Valtionummen alueella imeytysallas. Vuonna 2019 imeytettävän veden kokonaismäärä on ollut Jäniksenlinnassa noin 11 700 m³/d ja tuotantoon menevän veden määrä noin 12 100 m³/d. Imeyttävän veden määrästä eteläisen alueen osuus on ollut noin 1 800 m³/d. Imeytysaltaiden ja -kaivojen tehokkuus ei ole ollut toivotunlainen. Varsinkin Keravanmontun imeytysalueella maaperän heikohko vedenjohtavuus rajoittaa imeytettävän veden määrää. Tekopohjaveden imeytyksen tehostamista on tutkittu vuodesta 2014 lähtien.

Jäniksenlinnan vedenottamolla on vedenkäsittelytekniikkana ilmastus, kalkkikivisuodatus ja UV-desinfiointi. Osalle rauta- ja mangaanipitoisista

vesistä tehdään hiekkapikasuoDATUS. Uuden imeytysalueen ja kaivojen käyttöönotto ei aiheuta muutoksia vesilaitoksen käsittelymenetelmissä.

Yleiskuvaus

Tavoitteena on nostaa Jäniksenlinnan eteläisellä alueella imeytettävän veden määrää ja tuotantovesimäärää nykyisen luvan sallimissa puitteissa. Tavoitteena on nostaa eteläisen alueen tekopohjaveden tuotanto nykyisestä arvosta noin 1 800 m³/d arvoon noin 4 000 m³/d.

Kahdella uudella imeytyskaivolla (imeytyskapasiteetti yhteensä noin 1 000 m³/d) kokonaisimeytysmäärä saadaan nostettua arvoon 2 500 m³/d. Tulevaisuudessa eteläisen tuotantoalueen kapasiteettia voidaan lisäksi nostaa tehostamalla sekä imeytystä että otettavaa vesimäärää. Tämä tapahtuisi uusia imeytyskaivoja ja tuotantokaivoja eli vedenottoaivoja rakentamalla ja mahdollisesti myös allasimeytystä tehostamalla. Esimerkiksi Valtionummen imeytysalueelle on mahdollista jatkossa rakentaa uusia siiviläputkikaivoja nykyisen luvan puitteissa.

Suunnitteluperusteet

Koordinaattijärjestelmänä on käytetty ETRS-GK25 ja korkeusjärjestelmänä N₂₀₀₀.

Imeytys

Vuonna 2019 eteläisen alueen tekopohjaveden tuotannon tehostamiseksi rakennettiin kiinteistölle 858-412-2-79 kaksi uutta imeytyskaivoa IK1 ja IK2. Uudet kaivot ovat siiviläputkikaivoja. Ne sijaitsevat Tönölänmäen eteläpuolella, vanhalla maa-ainesten ottamispaikalla. Kaivoihin tehtiin imeytyskoe 18.9.2019–15.5.2020. Imeytetty vesimäärä oli kokeen aikana suurimmillaan noin 1 000 m³/d (imeytys yhteensä noin 2 500 m³/d).

Imeytyskokeessa käytetyt imeytyskaivot IK1 ja IK2 on tarkoitus jättää pysyvästi käyttöön. Veden imeytysmäärä kaivoihin IK1 ja IK2 on pysyvässä käytössä imeytyskokeen perusteella yhteensä korkeintaan 1 000 m³/d. Lisäksi alueelle saatetaan rakentaa lisää imeytyskaivoja tai imeytysaltaita tarpeen mukaan. Kaivojen pysyvästä käyttöönotosta ei aiheudu muutoksia alueen ympäristössä, sillä kaivorakenteet ja raakavesilinjat on rakennettu toiminnan jatkuvuutta silmällä pitäen.

Imeytyskaivo IK1 on noin 16,6 m syvä siiviläkaivo, jonka siiviläosan alareuna/pohja on korkeudella N₂₀₀₀ +45,60 m. Siiviläosa alkaa korkeudelta N₂₀₀₀ +56,80 m. Rakoväli vaihtelee 1,0–1,5 mm välillä. Maanpinta on korkeudella N₂₀₀₀ +62,22 m ja pohjavedenpinta noin N₂₀₀₀ +53,70 m.

Imeytyskaivo IK2 on noin 16,8 m syvä siiviläkaivo, jonka siiviläosan alareuna/pohja on korkeudella N₂₀₀₀ +43,00 m. Siiviläosa alkaa korkeudelta N₂₀₀₀ +54,68 m. Rakoväli vaihtelee 1,0–2,0 mm välillä. Maanpinta on korkeudella N₂₀₀₀ +59,84 m ja pohjavedenpinta noin N₂₀₀₀ +54,10 m.

Mahdollinen imeytysallas rakennetaan tekohetkenä havaittavien maaperäolosuhteiden mukaisesti. Imeytysaltaan pohjalle perusmaan päälle asetetaan suodatinhiekkaa. Imeytysaltaaseen johdetaan vettä putkella, joka sijoitetaan joko imeytysaltaan reunaan tai sen keskelle. Putken juurelle kasataan kiviä, jotta kohdassa ei tapahtuisi eroosiota veden virratessa altaaseen.

Jäniksenlinnan pohjavesialueelle imeytettävä vesimäärä tulee olemaan yhteensä korkeintaan luvan sallima 17 000 m³/d, josta eteläiselle alueelle imeytettävä vesimäärä on yhteensä korkeintaan 6 000 m³/d (Keravanmonttu + Valtionummi + uusi imeytysalue). Toistaiseksi tavoitteeksi on asetettu nostaa eteläisen alueen tuotantokapasiteettia hakemuksen mukaisia imeytysalueita käyttäen arvoon noin 4 000 m³/d.

Imeytyskokeen kohteena olleella imeytysalueella voidaan tarvittaessa nostaa imeytyskapasiteettia. Imeytyskapasiteettia rajoittaa uusien kaivojen imeytyskapasiteetti. Tämän lisäksi kapasiteettia voidaan nostaa Valtionummen imeytysalueella. Tavoitteen mukainen noin 4 000 m³/d voidaan saavuttaa ilman, että alueen pohjaveden laadussa, määrässä tai virtauskuvassa tapahtuu mainittavaa muutosta. Mikäli jatkossa tarvitaan imeytyskapasiteetin lisäämistä, tulee se sijoittumaan hakemuksen imeytysalueille, lähelle tähän asti testattuja imeytyskohteita. Tuotantoon pumpattavan vesimäärän nostamiseen tarvittava tuotantokaivokapasiteetti tulee sijoittumaan olemassa olevalle vedenottoalueelle.

Tehty imeytyskoe

Koejärjestelyt

Kiinteistön 858-412-2-79 alueella on tutkittu vuodesta 2017 lähtien tekopohjaveden imeytyksen tehostamista. Alueelle on tehty maatutkaluotaus pohjaveden ja kallion pinnan selvittämiseksi. Alueelle on asennettu neljä uutta pohjaveden havaintoputkea ja tehty yksi kairaus ilman havaintoputken asentamista. Havaintoputkista on tehty kerroksittaiset vedenjohtavuusmittaukset, ja niistä on mitattu happipitoisuutta.

Tutkimusten pohjalta on vuonna 2019 rakennettu imeytyskoetta varten siiviläputkikaivot IK1 ja IK2. Imeytyskoe aloitettiin 18.9.2019 ja se päättyi 15.5.2020. Imeytyskokeella on selvitetty imeytyksen vaikutuksia pohjaveden virtaussuuntaan ja pinnankorkeuksiin. Alueella on mitattu tehostetusti pohjaveden pinnan korkeutta ja happipitoisuutta sekä otettu vesinäytteitä. Pohjaveden virtaussuuntaa ja -nopeutta on tutkittu isotooppinäytteiden avulla.

Alueella jo suoritettavasta tekopohjaveden muodostamisesta johtuen imeytyskokeen raakavetenä on käytetty Päijänne-tunnelin vettä luonnollisen pohjaveden sijaan. Näin ollen kokeesta saatava tieto kuvastaa paremmin myös lopullista tilannetta. Tekopohjavesilaitokselta on johdettu imeytyskokeen aikana vettä kulutukseen normaalisti.

Imeytyskokeen käynnistyttyä on vettä imeytetty Valtionummen imeytysaltaasta, Keravanmontun imeytyskaivoista (3 kpl) ja uusista imeytyskaivoista IK1 ja IK2 yhteensä noin 2 500 m³/d. Vedenottoaivoista K16, K17 ja K18 on otettu vettä tuotantoon aikana 18.9.2020–2.3.2020 noin 1 500 m³/d, eli imeytettävän veden määrä on ollut suurempi kuin otettavan veden määrä. Ottomäärää on nostettu 3.3.2020 lähtien vastaamaan imeytettävän veden määrää, noin 2 500 m³/d.

Kokeen alussa imeytettävän veden määrä on ollut kaivoon IK1 12 m³/h ja kaivoon IK2 22 m³/h (yhteensä noin 820 m³/d). Imeytysmäärää on kasvatettu 10.10.2019 kaivossa IK1 17 m³/h ja kaivossa IK2 23 m³/h (yhteensä noin 960 m³/d). Kokeen loppuvaiheessa, toukokuussa 2020, imeytettävän veden määrä on ollut kaivossa IK1 18 m³/h ja kaivossa IK2 21 m³/h (yhteensä noin 940 m³/d).

Imeytyskokeen raakavesi on johdettu pitkin linjaa, joka kulkee hakijan omistuksessa olevien kiinteistöjen alueella (858-412-5-7, 858-412-5-10 ja 858-412-2-79).

Imeytyskokeen aikana alueella tekopohjaveden muodostusta ja tuotantoon ottamista on jatkettu aiempaan tapaan. Erikseen pois pumpattavia vesiä ei ole syntynyt.

Imeytyskokeen seuranta

Pohjaveden pintaa on tarkkailtu ennen koetta ja kokeen aikana pääosin 17.6.2019 laaditun imeytyskoeohjelman mukaisesti. Osa ohjelmassa mainituista havaintoputkista on todettu tuhoutuneiksi. Kokeen edetessä tarkkailuun on otettu mukaan uusia havaintoputkia. Imeytyskaivojen pintaa on kokeen alussa mitattu 3–4 kertaa käsin automaattimittausten tulosten varmistamiseksi.

Pohjaveden laatua sekä hapen ja vedyn stabiileja isotooppeja on tarkkailtu pääosin imeytyskoeohjelman mukaisesti. Ensimmäinen näytteenottokierros on tehty ennen kokeen aloitusta elokuussa ja tämän jälkeen näytteet on otettu kahdeksan kertaa. Kokeen edetessä tarkkailuun otettiin mukaan uusia havaintoputkia.

Sademäärää on havainnoitu lähimmällä havaintoasemalla Nurmijärven Röykässä. Alkuvuonna 2019 sademäärä on ollut vuosien 2001–2017 keskiarvoa alhaisempi. Huhtikuun sadesumma on ollut vain 4,6 mm. Syyskuusta lähtien sademäärä on kasvanut, ja sadesumma on ollut keskiarvoa suurempi lähes joka kuukausi imeytyskokeen aikana.

Imeytyskokeen tulokset

Pohjaveden pinta

Pohjaveden pinta nousi kokeen aikana imeytyskaivossa IK1 4,6 m ja kaivossa IK2 6,1 m.

Pohjaveden pinta on ollut Jäniksenlinnan eteläisellä alueella ennen imeytyskoetta korkeudella $N_{2000} +51,84\dots+54,68$ m, ollen korkeimmillaan eteläisimmässä havaintoputkessa 54 ja matalimmillaan tuotantokaivojen läheisessä putkessa 13. Pinnan taso laskee imeytyskaivoalueelta luoteen ja pohjoisen suuntaan.

Imeytyskokeen lopussa pohjavedenpinta oli korkeudella $N_{2000} +52,04\dots+55,1$ m. Pohjaveden pinta oli edelleen korkeimmillaan eteläpuoliossa havaintoputkessa 54 (nousua alkutilanteeseen nähden 0,4 m) ja matalimmillaan havaintoputkessa 13 (nousua alkutilanteeseen nähden 0,2 m). Imeytyskaivojen lähimmissä putkissa pinta vaihteli korkeudella $N_{2000} +53,78\dots+54,92$ m. Viimeisellä laajemmalla mittauskierroksella mitattiin pinta Keravanmontun putkista 200705 ja 200706, joissa pohjavedenpinta oli noin korkeudella $N_{2000} +58,4$ m.

Imeytysalueen eteläpuolella sijaitsevassa kairauspisteessä KP201703 on havaittu kallio pohjavedenpinnan yläpuolella, mikä estää veden virtaamisen etelän suunnasta/suuntaan.

Imeytyskaivoja lähimmissä pohjaveden havaintoputkissa (PF1/2019 ja PF3/2019) veden pinta nousi kokeen aikana 0,9–1,4 m. Imeytyskaivojen välissä olevassa havaintoputkessa PF2/2018 ja muissa lähialueen havaintoputkissa pinta nousi noin 0,4–0,6 m ja lähempänä tuotantokaivoja 0,2–0,4 m. Pohjavedenpinta on ollut korkeimmillaan maaliskuun–huhtikuussa 2020, minkä jälkeen pinta on laskenut tai nousu on pysähtynyt kaikissa seuraavissa havaintoputkissa. Osa pohjaveden pinnan noususta johtuu todennäköisesti loppu- ja alkuvuoden keskisadantaa runsaammista sateista.

Havaintoputkessa HP200701 pohjaveden pinta on laskenut 0,4 m lähtötilanteeseen nähden. Tämä johtuu todennäköisesti vedenoton lisäämisestä maaliskuun alussa, sillä pinta oli vielä helmikuussa 2020 noin 0,6 m korkeammalla tasolla. Tällöin ylenemä alkutilanteeseen nähden oli noin 0,2 m.

Veden laatu

Imeytysmäärän lisäys Jäniksenlinnan eteläisellä alueella on ollut lähtötilanteeseen verrattuna noin 40 %. Pohjaveden laadussa ei ole havaittavissa suuria muutoksia imeytyskoetta edeltävään tilanteeseen verrattuna. Suurimmat muutokset ovat tapahtuneet aivan imeytyskaivojen vieressä sijaitsevilla havaintoputkilla PF1/2018, PF2/2018 ja PF3/2018.

Putkissa PF1/2018 ja PF3/2018 orgaanisen hiilen kokonaismäärä (TOC) on noussut kokeen alettua Päijänne-tunnelin raakaveden tasolle. Muissa havaintoputkissa selkeää muutosta ei ole havaittavissa. Kloridipitoisuus on useissa havaintoputkissa laskenut lähemmäs imeytettävän raakaveden tasoa. Havaintoputkessa 200703 ja tuotantokaivoissa kloridipitoisuus on hieman noussut, mikä kertoo ennemmin kasvaneesta pohjavesi- kuin pintavesivaikutuksesta. Tähän viittaa myös pintavesiosuuden lasku pisteessä 200703. Tämä johtuu todennäköisesti kasvaneesta sademäärästä ja pohjaveden luontaisesti kasvaneesta osuudesta.

Sähkönjohtavuus on pintavesiosuuden lisääntyessä ja kloridipitoisuuden vähentymisen seurauksena laskenut havaintoputkissa PF2/2018 ja HP201702 noin 20 mS/m:sta arvoon 10 mS/m (raakavesi 7 mS/m). Eteläisimmässä havaintoputkessa HP54 sähkönjohtavuus on vaihdellut 10–20 mS/m välillä. Muissa havaintoputkissa sähkönjohtavuus on pysytellyt kokeen ajan samalla tasolla.

Happipitoisuus on ollut muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta kaikissa putkissa hyvä. Havaintoputkissa PF2/2018 ja 54 happipitoisuus on ollut jokaisella näytteenotokerralla alhainen, alle 0,2 mg/l, myös ennen imeytyskoetta.

Raakaveden sameus on pysynyt tasaisena 4,1–4,8 FNU. Sameus on vaihdellut lähinnä näytteenototeknisistä syistä havaintoputkissa 54, POH5.1, 200703 ja GTK303 ilman selkeää trendiä.

Havaintoputken 13 analyysitulokset ovat selkeästi poikenneet muista alueen havaintoputkista. Kaikilla näytteenotokerroilla putkessa on havaittu pohjaveden hapettomuudesta kertovaa lievää rikkivedyn hajua. Sähkönjohtavuus on pysynyt koko kokeen ajan tasolla noin 40 mS/m, kun se muissa putkissa on ollut 7–20 mS/m. Alkaliteetti on korkea, 4,1–4,3 mmol/l, eikä se ole muuttunut kokeen aikana. Samoin sameus on ollut hyvin korkea (270–900 FNU). pH on emäksinen 7,7–7,9, kun muissa havaintoputkissa vesi on hieman hapanta. Orgaanisen hiilen kokonaismäärä on ollut selkeästi muita putkia korkeampi (7–15 mg/l) ja kloridipitoisuus matalampi (noin 2 mg/l). Pohjaveden laatu putkessa 13 viittaa paikalliseen pohjavesivaikutukseen. Putki sijaitsee yksityisen asumuksen pihapiirissä. Tutkituista putkista 13 on lähimpänä vedenottoaivoja.

Havaintoputki POH4 löydettiin huhtikuussa 2020 ja saatiin mukaan viimeiseen näytteenotto- ja pinnanmittauskierrrokseen. Pääosin laatu on samankaltainen kuin putkessa 54 ja eroaa raakaveden laadusta. Putkessa ei ole nähtävissä imeytyksen vaikutusta tai se on jäänyt hyvin pieneksi. Putkessa on näytteenottohetkellä havaittu veden hapettomuudesta kertovaa lievää rikkivedyn hajua.

Isotoopit

Hapen ja vedyn isotooppimäärityksillä on arvioitu havaintoputkien ja kaivojen veden pintavesiosuutta, joka kertoo imeytettävän veden kulkeutumista alueella. Alueella on imeytetty Päijänne-tunnelin pintavettä myös ennen imeytyskoetta, mikä vaikuttaa tuloksiin.

Selkein vaikutus on havaittu imeytyskaivojen viereisissä putkissa PF1/2018, PF2/2018 ja PF3/2018. Näissä putkissa pintavesiosuus nousi kokeen myötä 100 %. Pintaveden osuus oli ennen koetta 10–72 %, mikä kertoo Valtionummen ja Keravanmontun käynnissä olevan imeytyksen vaikutuksesta alueella.

Osassa lähialueen havaintoputkissa pintavesiosuuden kasvu näkyi selkeästi. Eteläisimmässä putkessa 54 ei ole havaittavissa juurikaan pintavesiosuuden kasvua (muutos kahdesta prosentista viiteen prosenttiin). Havaintoputkessa POH4 pintavesiosuus oli viimeisellä näytteenottokierroksella 7%.

Imeytyskaivojen luoteispuolella, lähempänä tuotantokaivoja, imeytyskokeen vaikutus ei ole kovin selkeästi nähtävillä. Luoteessa sijaitsevassa havaintoputkessa 13 pintaveden osuus on aiemmasta 0 %:sta hieman nousut 4 %:iin, käyden välillä 18 %. Vedenottoaivojen K17 ja K18 pintavesiosuus laski noin 20 %. Tämä johtuu todennäköisesti keskimääräistä suuremmista sademääristä ja pohjaveden muodostumisen kasvusta sekä siitä, että maaliskuun 2020 lopulle asti tuotantokaivoista otettava vesimäärä on ollut imeytysvesimäärää selvästi pienempi ja imeytysvettä on kulkeutunut tuotantokaivojen ohi.

Yhteenveto

Imeytyskokeella ei ole ollut suuria vaikutuksia alueen pohjaveden pinnan korkeuteen tai laatuun, lukuun ottamatta imeytyskaivojen lähimpiä havaintoputkia. Pohjaveden pinnankorkeus on noussut ympäristössä maltillisesti (0,4 m). Osa pohjaveden pinnan noususta johtuu loppuvuoden 2019 ja alkuvuoden 2020 keskimääräistä runsaammista sateista.

Pohjaveden virtaussuunta on alueella etelä-kaakosta pohjois-luoteeseen. Virtaussunnassa ei ole imeytyskokeen aikana ollut havaittavissa merkittäviä muutoksia. Ottomäärän lisäämisen seurauksena pohjaveden gradientti kohti vedenottoaivoja on jyrkentynt. Tämä näkyy vedenottoaivoja lähimmissä havaintoputkissa pohjaveden jyrkempänä pinnan laskuna maaliskuussa 2020.

Imeytyskaivojen lähimmissä havaintoputkissa veden laatu on kokeen edessä muuttunut lähemmäs raakaveden laatua. Osassa muita alueen havaintoputkia on havaittavissa imeytyskokeen vaikutus muun muassa kloridipitoisuuden laskuna.

Isotooppianalyysien perusteella imeytyskokeen vaikutus on ollut suurin imeytyskaivojen lähialueella. Kauempana pintavesiosuuden kasvu ei ole selkeää, sillä pintaveden osuus on ollut merkittävä jo ennen koetta.

Oletettavasti imeytyskaivojen IK1 ja IK2 välissä on hienompaa ainesta ja maaperän vedenjohtavuus on heikompi. Pohjaveden ylenemä havaintoputkessa PF2/2018 on alle 0,5 m, vaikka se noin 10 m etäisyydellä sijaitsevissa putkissa on 0,9–1,4 m. Samaa tukevat isotooppihavainnot ja aiemmin tehdyt vedenjohtavuusmittaukset. Myös pohjaveden laatu poikkeaa putkessa PF2/2018 viereisistä putkista muun muassa heikon happipitoisuuden osalta.

Vedenotto-kaivojen K17 ja K18 vedenlaatu ei ole muuttunut kokeen seurauksena. Suurimpana muutoksena on kloridipitoisuus noussut 7,5 mg/l:sta 11 mg/l, raakaveden kloridipitoisuuden ollessa noin 4,5 mg/l.

Pohjaveden virtaussuunnan ja analyysitulosten perusteella imeytys uusista kaivoista ei ole vaikuttanut noin 500 m etäisyydellä sijaitsevan Terrisuon kaatopaikan pohjavesiolosuhteisiin. Imeytysalueen eteläpuolella sijaitsevassa kairauspisteessä KP201703 on havaittu pohjaveden virtausta estävä kallio pohjavedenpinnan yläpuolella.

Ympäristön tila, päästöt ja vaikutusarvio

Lähiympäristö, kaavoitus ja maankäyttö

Maankäyttö

Hankealue on pääosin entistä maa-ainesten ottamisaluetta (nro 18585101), joka on maisemoitu mäntyistutuksilla. Alueen pohjoispuolella on maa-ainesten ottamisalue (kiinteistö 858-412-5-4), josta on kaivettu pääosin soraa. Kohde on suojelusuunnitelmassa luokiteltu riskikohteeksi. Ottamistoiminnalle on myönnetty lupa 8.6.2010, joka on ollut voimassa vuoden 2019 loppuun. Toiminnan jatkamiselle on haettu lupaa Etelä-Suomen aluehallintovirastolta. Aluehallintovirasto ei ole myöntänyt lupaa (päättös nro 514/2019). Päätöksestä on valitettu Vaasan hallinto-oikeuteen.

Jäniksenlinnan ympäristössä on useampia vilkasliikenteisiä teitä, kuten Vanha Hämeentie ja Hämeentie. Jäniksenlinnan kohdalla ei ole pohjavesisuojausta.

Uusien imeytyskaivojen kaakkoispuolella sijaitsee vanha Oy Partek Ab:n ontelolaattojen läjitysalue, jolla on Tuusulan kunnan hallituksen myöntämä lupa. Imeytyskaivojen lounaispuolella sijaitsee Tivoli Sariola Oy:n kiinteistö, jossa öljy-yhdisteitä säilötään sisätiloissa ilman suoja-allasta. Viereisellä kiinteistöllä on tapahtunut öljysäiliön täyttämisen yhteydessä maaperän pilaantuminen vuonna 2004. Pilaantunut maaperä on kunnostettu. Kunnostuksen jälkeen jäännöspitoisuudet ovat olleet alle SAMASE-ohjearvon.

Pohjaveden suojelusuunnitelman mukaan pohjavesialueen länsireunassa, Terrisuontien pohjoispuolella, sijaitsee kolme yksityistä jätevesijärjestelmää. Suojelusuunnitelman laatimisen jälkeen alueelle on rakennettu uusi asuinrakennus kiinteistölle 858-413-2-143. Kiinteistöllä on kiinteä säiliö mustille jätevesille ja harmaat vedet johdetaan saostuskaivon kautta pohjavesialueen ulkopuolelle.

Terrisuon kaatopaikka

Hankealueen eteläpuolella sijaitsee Tuusulan kunnan Terrisuon entinen kaatopaikka. Kaatopaikka on ollut käytössä vuosina 1967–1987. Kaatopaikkatoiminnan lopettamisen jälkeen jätetäyttö on muotoiltu ja peitetty

noin metrin paksuisella maakerroksella. Kohde sijaitsee noin 500 m etäisyydellä uusista imeytyskaivoista etelään.

Alueelle on tehty nykytilan selvitys vuonna 2013. Terrisuon jätetäytön pinta-ala on tutkimusten mukaan noin 4,0 ha ja jätetäytön paksuus 5,5–11,5 m ohentuen harjualueen reunaosissa. Jättemateriaalin osuuden arvioidaan tutkimusten mukaan olevan noin 250 000 m³. Täyttöä ympäröi oja, joka rajaa alueen ympäröivästä maastosta. Jätetäytön alapuolella esiintyy tiivis savikerros, joka padottaa vettä. Tutkimusten mukaan alueella ei muodostu pohjavettä.

Tutkimusten perusteella jätetäyttö on osittain pilaantunut mineraaliöljyillä ja BTEX-yhdisteillä. Kaatopaikkaa ympäröivä maaperä ei ole pilaantunut. Kaatopaikan aiheuttamat ympäristövaikutukset ovat vähäisiä. Selvityksen mukaan välittömille kunnostustoimille ei ole tarvetta.

Terrisuon vuoden 2018 veloitettarkkailussa havaittiin PAH-yhdisteitä ja VOC-yhdisteitä pohjavedessä välittömästi kaatopaikan läheisyydessä. Pohjaveden pinnan tai laadun osalta ei ollut havaittavissa muutoksia edellisiin vuosiin.

Terrisuon kaatopaikalle tai kaatopaikasta ei imeytyskokeen tai aiempien tutkimusten perusteella aiheudu riskejä. Tehdyn imeytyskokeen tulosten perusteella veden virtaussuunta on uusilta imeytyskaivoilta pääosin luoteeseen, eikä vaikutuksia Terrisuon kaatopaikan suuntaan ole havaittu.

Kaavoitus

Voimassa olevassa Uudenmaan 4. vaihemaakuntakaavassa hankealueen kohdalla on merkintä pohjavesialue (pv). Merkinnällä osoitetaan pohjavesialueet, jotka ovat ominaisuuksiltaan arvokkaita ja jotka voivat olla tai ovat yhdyskuntien vedenhankinnan kannalta tärkeitä. Aluetta koskevat toimenpiteet on suunniteltava siten, etteivät ne vähennä pysyvästi pohjaveden määrää tai heikennä sen laatua. Alueelle on merkitty yhdyskuntateknisen huollon alue (ET). Merkinnällä osoitetaan erityisesti vesihuoltoa palvelevia laitoksia. Laitosalue määritellään tarkemmin yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa.

Tuusulan nykyinen yleiskaava 2010 on oikeusvaikutukseton. Oikeusvaikutukseton yleiskaava ohjaa päätöksentekoa, mutta vasta oikeusvaikutteinen yleiskaava on lain mukaan sitova. Tuusulaan ollaan laatimassa uutta koko kunnan kattavaa oikeusvaikutteista yleiskaavaa, jonka tavoitevuosi on 2040.

Suunnittelualueella on voimassa lainvoimainen Ruskela – Vanhakylä – Ritasjärvi osayleiskaava (13.11.1996), jota yleiskaava 2040 ei korvaa. Suunnittelualueella koskevat kaavassa seuraavat kaavamerkinnot ja -määräykset:

- Alueen osa, joka on erittäin tärkeää pohjavesialuetta (pv-1). Alueella ei saa tehdä pohjaveden laatua tai määrää vaarantavia toimenpiteitä. Alueelle rakentamista ja muita toimenpiteitä saattavat rajoittaa vesilain 1 luvun 18 § (pohjaveden muuttamiskielto) ja 22 § (pohjaveden pilaamiskielto). Alueella on pohjavesien suojelemiseksi voimassa RakL:n 124a § mukainen toimenpidekielto, joka koskee kaivamis-, louhimis-, tasoittamis- ja täyttämistöitä tai muuta tähän verrattavaa toimenpidettä. Lupaa ei kuitenkaan tarvita vedenhankintaan liittyviin toimenpiteisiin. Jätevedet alueella on johdettava tiiviiseen umpisäiliöön tai pohjavesialueen ulkopuolelle.
- Alueen osa, joka on pohjavedenottamon suoja-alue (pv/s). Alueella on voimassa Länsi-Suomen vesioikeuden päätös L-SVEO no 54/1982A, 17.6.1982 ja korkeimman hallinto-oikeuden päätös KHO 9.8.1983 (Jäniksenlinnan vedenottamo).
- Maa- ja metsätalousalue (MT-3).

Suunnittelualueella ei ole voimassa olevaa asemakaavaa

Rakennusjärjestys

Tuusulan 20.3.2018 voimaan tulleessa rakennusjärjestyksessä määrätään pohjavesialueelle rakentamisesta muun muassa seuraavaa:

- Pohjavesialueella on kiinnitettävä huomiota maaperän ja pohjaveden pilaantumisen vaaran estämiseen. Maata kaivettaessa on pohjaveden ylimmän pinnan ja maanpinnan välille jätettävä riittävä suojakerros. Täyttöjä tehtäessä on täyttöaineksien oltava laadultaan täyttöön soveltuvia maa-aineksia. Täyttötoimet on toteutettava siten, ettei niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa tai roskaantumista.

Päijänne-tunnelista on määräyksenä:

- Päijänne-tunnelin suojavyöhykkeen leveys on 200 m tunnelilinjan molemmin puolin.
- Poraaminen on kielletty 50 m tunnelilinjan molemmin puolin. Lisäksi on kiinnitettävä huomiota maaperän ja pohjaveden pilaantumisen estämiseen noudattaen nestemäisten polttoaineiden ja muiden vaarallisten tai haitallisten aineiden käsittelyssä ja varastoinnissa pohjavesialueita koskevia ohjeita.

Suoja-alueet

Länsi-Suomen vesioikeuden päätöksellä (54/1982 A) on määrätty Jäniksenlinnan tekopohjavesilaitokselle suoja-alue, joka on jaettu kauko-, lähi- ja suotautumisvyöhykkeisiin, sekä imeytys- ja ottamoalueisiin. Etelä-

Suomen aluehallintoviraston päätöksen (257/2012/12) mukaisesti on tarkennettu imeytys- ja vedenottoalueiden rajauksia.

Suoja-alueilla ei saa suorittaa sellaista toimintaa, jonka johdosta veden laatuun haitallisesti vaikuttavaa ainetta voi päästä pohjaveteen tai joka vahingollisella tavalla voi huonontaa ottamosta saatavan veden laatua. Vyöhykkeillä sekä imeytys- ja ottamoalueilla on vesilain lisäksi noudatettava erillisiä määräyksiä.

Päijänne-tunneli

Päijänne-tunneli on pääkaupunkiseudun kuntien muodostaman yhtiön (Pääkaupunkiseudun Vesi Oy) omistama raakavesitunneli. Hakija on yhtiön osakas 5,5 % osuudella. Tunnelia pitkin johdettavasta raakavedestä valmistetaan talousvesi noin 1,2 miljoonalle ihmiselle ja pääkaupunkiseudun teollisuudelle. Normaalioloissa Päijänne-tunnelin painetaso on Kalliomäen voimalaitoksen (Hausjärvi) eteläpuolella noin korkeudella +42 m.

Päijänne-tunneli kulkee Jäniksenlinnan pohjavesialueen länsipuolella, noin 600 m etäisyydellä suunnitellusta imeytysalueesta. Korpimäen ajotunneli sijaitsee noin 1,9 km etäisyydellä Tönölänmäen koillispuolella.

Helsingin seudun ympäristöpalvelut -kuntayhtymä (HSY) seuraa Päijänne-tunnelin vedenlaatua ottamalla näytteitä Asikkalasta ja Kalliomäeltä neljä kertaa vuodessa.

Luonnonarvot ja luonnonsuojelu

Hakemusta koskevalla alueella on vanha maa-aineksen ottamispaikka, joka on maisemoitu. Alue on pääosin mäntyvaltaista istutettua puustoa.

Hankealueen läheisyydessä ei sijaitse luonnonsuojelualueita.

Maaperä ja pohjavesi

Aikaisemmat tutkimukset

Jäniksenlinnan pohjavesialueella on tehty tutkimuksia 1960-luvulta lähtien. Aluksi tutkittiin luonnollisesti muodostuvan pohjaveden käyttöä ja myöhemmin tekopohjaveden muodostamista. Luonnollisesti muodostuvan pohjaveden määräksi on arvioitu Jäniksenlinnan alueella noin 3 000–4 000 m³/d.

Vuosina 2007–2009 tehtiin alueen eteläosaan kohdistuvia laajennustutkimuksia, joiden tavoitteena oli lisätä Jäniksenlinnan tekopohjavesilaitoksen kapasiteettia.

Vuonna 2011 Geologian tutkimuskeskus teki alueelle rakenneselvityksen. Vuonna 2014 laadittiin Jäniksenlinnan, Kaikulan ja Palaneenmäen pohjavesialueiden suojelusuunnitelma.

Pohjavesialue

Hankealue sijaitsee Jäniksenlinnan vedenhankintaa varten tärkeällä pohjavesialueella (0185851). Jäniksenlinnan pohjavesialue on osa suurempaa harjumuodostumaa, joka rajautuu luoteessa ja kaakossa kalliokynnyksiin. Pohjoispuolella alue jatkuu Teilinummen pohjavesialueena ja etelässä Kaikulan pohjavesialueena. Palojoen jokilaakson kohdalla kulkeva kallion ruhjeyöhyke halkaisee harjumuodostuman kahdeksi erilliseksi selänteeksi. Kaikulan ja Jäniksenlinnan välistä rajaa on korjattu vuonna 2011 laaditun rakenneselvityksen perusteella kulkemaan kalliokynnykselle.

Pohjavesiesiintymä on pääosin Tuusulan kunnan alueella. Sen kokonaispinta-ala on 3,17 km² ja muodostumisalueen pinta-ala 2,03 km². Pohjaveden virtauksen pääsuunta on Palojoen molemmin puolin kohti jokea.

Harjumuodostuman liepeillä maa-aines on pääosin savea ja hiesua. Tönlänmäen alueella maa-aines on pääosin soraa ja hiekkaa.

Hakija seuraa pohjavedenpintaa Jäniksenlinnan pohjavesialueella 10 havaintoputkesta säännöllisin käsimittauksin sekä seitsemästä havaintoputkesta jatkuvasti mittaavilla automaattimittareilla.

Pohjaveden virtaussuunta on imeytysalueella kaakkois-etelästä luoteeseen. Imeytyskokeella ei ole ollut merkittävää vaikutusta alueen pohjaveden virtauskuvaan.

Nykyinen vedenotto

Jäniksenlinnan pohjavesilaitos on toiminut vuodesta 1964 lähtien. Tekopohjavesilaitos on otettu käyttöön vuonna 1979. Jäniksenlinnan tekopohjavesilaitoksella on hakijan vedenkäsittelylaitos, kolme vedenottoaluetta ja kolme imeytysaluetta. Imeytetyn ja tuotantoon otetun vesimäärän kehitys vuosina 2016–2019 on esitetty taulukossa 1.

Taulukko 1. Imeytetyn ja tuotantoon menneen veden määrä vuosina 2016–2019.

Vuosi	Teilinummi, imeytetyn veden määrä (m ³ /d)	Valtionummi ja Keravanmonttu, imeytetyn veden määrä (m ³ /d)	Korpimäki, pumpattu raakavesi yht. (m ³ /d)	Tuotanto (m ³ /d)
2019	9 869	1 856	11 725	12 116
2018	9 215	1 569	10 784	11 391
2017	9 217	1 349	10 566	11 224
2016	9 159	1 104	10 263	10 370

Suunnitellun imeytysalueen lähetyillä sijaitsevat yksityiset talousvesikäivot on selvitetty vuoden 2012 lupahakemusta varten. Tämän jälkeen alueelle on rakennettu kunnallinen vesijohto. Suunnitellun imeytysalueen

lähetyillä sijaitsee neljä yksityistä asuinrakennusta. Kiinteistöille johdetaan talousvesi kunnallisen vesijohdon kautta. Kiinteistöllä 858-413-2-105 on porakaivo, jonka vettä käytetään kasteluvetenä.

Vesienhoitosuunnitelma

Hankkeen ei arvioida vaikeuttavan Kymijoen-Suomenlahden vesienhoitoalueen vesienhoitosuunnitelman tavoitteiden saavuttamista.

Muut mahdolliset vaikutukset

Imeytyksellä ei arvioida olevan merkittävää vaikutusta pohjaveden virtauskuvaan.

Aiemmissa koeimeytyksissä on muun muassa Valtionummen altaaseen imeytetty Päijänne-tunnelin raakavettä enimmillään 3 100 m³/d, kun nyt tehdyn kokeen aikana on imeytys ollut yhteensä noin 2 500 m³/d. Kaikissa imeytyskokeissa pohjaveden virtauskuva on pysynyt ennallaan, sillä teko-pohjavesilaitoksessa imeytettävän ja tuotantoon pumpattavan veden määrällä säädetään pohjaveden virtausta siten, että imeytettävää vettä ei kulkeudu tuotantokaivojen ohi. Tuotantoon saatavan veden laadussa ei ole todettu merkittävää laadun muuttumista eri imeytysmäärillä. Sama koskee havaintoputkista tehtyjä vesianalyysyjä.

Hyödyt ja menetykset

Hankkeella on tarkoitus turvata Keski-Uudenmaan Vesi Kuntayhtymän jakaman veden määrä ja laatu vesihuollon täydentämisessä ja varmistamisessa. Nykyisen luvan mukaisia imeytys- ja vedenottomääriä ei ole tarkoitus muuttaa. Hankkeella haetaan mahdollisimman hyvää tasapainoa eri otto- ja imeytysalueiden käytön välillä niin, että vedenlaatu säilyy mahdollisimman hyvänä ja ympäristövaikutukset olisivat mahdollisimman pieniä.

Hakijan arvion mukaan koetoiminnasta tai pysyvästä toiminnasta ei aiheudu korvattavia vahinkoja, haittoja tai edunmenetyksiä. Mikäli ennalta arvaamattomia haittoja tai vahinkoja koetoiminnasta syntyy, korvaa hakijane täysimääräisinä.

Hakijan omistamalle maalle sijoitetuista kaivoista ja niiden käytöstä ei oleteta aiheutuvan edunmenetyksiä ympäristössä.

Tarkkailu

Vaikutustarkkailu

Pohjavesitarkkailu

Hakija esittää, että päätöksen nro 256/2012/2 lupamääräyksen 7 mukaiseen tarkkailuohjelmaan lisätään kaksi uutta havaintoputkea imeytysalueen kaakkois- ja eteläpuolelle pohjaveden pinnan tarkkailuun.

Käsimitäukseen ehdotetaan otettavaksi mukaan havaintoputket POH4 ja HP201702, joista mitataan pohjaveden pinnan korkeus 6 kertaa vuodessa.

Muut tiedot

Keski-Uudenmaan Vesi Kuntayhtymä on tukkuvesiyhtiö, jonka asiakkaita ovat osakaskunnat. Kuntien vesihuoltolaitokset hoitavat veden jakelun kulluttajille. Keski-Uudenmaan Vesi Kuntayhtymä tuottaa veden osakaskuntien noin 130 000 asukkaalle (vuonna 2018). Ajoittain kuntayhtymän tuotantokapasiteetti on ollut täysimittaisesti käytössä.

Vedenoton tehostamisella Jäniksenlinnan eteläisellä tuotantoalueella haetaan nykyistä parempaa tasapainoa alueiden välillä ja varmistetaan turvallinen, laadukas talousvesi laajalle kuluttajakunnalle sekä varmistetaan poikkeustilanteiden toimintavarmuus.

Hankkeesta saatavat hyödyt ovat huomattavia verrattuna yleiselle tai yksityiselle edulle koituvia menetyksiä. Hanke ei loukkaa yleistä tai yksityistä etua eikä se vaaranna yleistä terveydentilaa tai turvallisuutta. Hanke ei aiheuta vahingollisia muutoksia ympäristön luonnonsuhteissa tai vesiluonnossa eikä huononna paikkakunnan asutus- tai elinkeino-oloja.

ASIAN KÄSITTELY

Tiedottaminen

Hakemuksesta on tiedotettu julkaisemalla kuulutus ja hakemusasiakirjat aluehallintovirastojen verkkosivuilla (ylupa.avi.fi/) 23.6.–30.7.2020.

Tieto kuulutuksesta on julkaistu myös Tuusulan kunnan verkkosivuilla.

Hakemuksesta on lisäksi erikseen annettu tieto niille asianosaisille, joita asia erityisesti koskee.

Aluehallintovirasto on pyytänyt hakemuksen johdosta lausunnon Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueelta, Tuusulan kunnalta ja Tuusulan kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselta.

Lausunnot

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueen lausunto

Lausunnossa on todettu, ettei hakemuksessa ole esitetty muutoksia Jäniksenlinnan pohjavesialueen suoja-alueeseen, vaikka suoja-alue mainitaan muutoshakemuksen otsikossa.

Hakemuksessa on esitetty epäselvästi imeytysalueiden tarkkailun järjestäminen ja koko tekopohjavesilaitoksen pohjavesitarkkailuohjelma. Tarkkailuohjelmaan on ilmoitettu lisättäväksi pohjavesiputket POH4 ja HP201702, mutta koottuna varsinaista tarkkailuohjelmaa ei ole esitetty. Pohjavesitarkkailuohjelman hyväksyminen olisi aikaa säästävää ja mahdollista aluehallintoviraston päätöksessä, jos se olisi päivitetty mukaan. Jäniksenlinnan tekopohjavesilaitos on tuotantomäärältään ja ottolupansa puolesta Uudenmaan suurin. Pohjavesipintojen havaintoja kerätään kuitenkin manuaalisesti mittaamalla muutaman kerran vuodessa ja automaattimittareita käytetään vain uusissa imeytyskaivoissa. Koska kyseessä on erittäin merkittävä hanke, voisi automaattimittareita hyödyntää Jäniksenlinnan pohjavesialueella nykyistä laajemmin.

Jäniksenlinnan tekopohjavesilaitoksen pumppausmäärien lisääminen lähemmäs ottoluvan sallimia lukemia on hyödyllinen ja tarpeen Keski-Uudenmaan vesihuollon turvaamiseksi.

Tuusulan kunnan lausunto

Alueella on voimassa Ruskela-Vanhakylä-Ritasjärvi -osayleiskaava. Uusi imeytysalue sijoittuu tämän kaavan MT-3 alueelle (Maa- ja metsätalousalue). Myös olemassa oleva imeytysalue on samalla kaavamerkinnällä. Alueelle ei ole tulossa uutta kaavaa. Hakemuksen liitteen ”Suunnitelmaselostus” kohdan 5 tiedot (kaavatilanne ja maankäyttö) ovat oikeat ja ajantasaiset. Kunnanhallituksella ei ole huomautettavaa hakemuksesta.

Muistutukset ja mielipiteet

Hakemuksesta on jätetty yksi muistutus, jossa esitetään seuraavanlaisia huomioita ja vaatimuksia:

Muistutus 1

Heikki Åberg on todennut omistavansa uuteen imeytysalueeseen rajoittuvan kiinteistön 858-412-5-4. Etelä-Suomen aluehallintovirasto on myöntänyt päätöksellään nro 1/2010/4 vesilain (264/1961) mukaisen luvan pohjaveden muuttamiskiellosta poikkeamiseksi kiinteistön soranottoa varten. Lupa on ollut voimassa 31.12.2019 asti. Alimmaksi ottotasoksi muistuttajan soranottoalueella on määrätty koeimeytystulosten vastaisesti +63,5 m, mikä on noin 6,5 m korkeammalla kuin haettu taso. Vesilaitos on jo silloin toiminut kiinteässä yhteistyössä lausuntoja antavan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen edustajan ja lupaviranomaisen kanssa, mikä mahdollisti muistuttajan elinkeinotoiminnan poikkeuksellisen viivästyttämisen ja vaikeuttamisen.

Vesilaitos on edellisen kerran hakenut vesilain mukaista lupaa tekopohjavedenottamisen laajentamiseen vuonna 2011. Tuolloin muistuttaja on todennut muistutuksessaan vedenimeytyksen vaikeuttavan muistuttajan kiinteistöllään harjoittamaa soranottotoimintaa pitkällä tähtäimellä. Vesilaitos on hivuttautunut ympäriinsä pikkuhiljaa vakuuttaen, ettei sen toiminta tule

häiritsemään muiden elinkeinotoimintaa. Viimeisessä lausunnossaan vesilaitos on vastustanut muistuttajan pienimuotoisen soranotto toiminnan jatkamista muuttamattomana. Lausunnon perusteella Etelä-Suomen aluehallintovirasto on hylännyt muistuttajan hakemuksen 18.12.2019 antamallaan päätöksellä nro 514/2019, vaikka toiminnasta ei ollut aiheutunut vaikutuksia pohjaveteen eikä asiantuntijoiden mukaan olisi hydrologian, geofysiikan ja kemian lakeja tulkiten voinutkaan aiheutua. Päätöksestä on valitettu Vaasan hallinto-oikeuteen.

Aluehallintoviraston tehdessä edellä mainittua, muistuttajan elinkeinotoiminnan lopettavaa päätöstä, on vesilaitos samanaikaisesti tällä uudella aluehallintovirastoon jättämällä hakemuksellaan hivuttautunut aivan muistuttajan soranottoalueen viereen. Lupa- ja valvontaviranomaisten objektiivisuuden säilyttäminen muissa menettelyissä on vähintäänkin haastavaa.

Soranottoalueen alimmat ottotasot ovat +63,5 (vaihe 1) ja +68,5 (vaihe 2), jolloin pohjaveden suojakerros on noin 10 m. Vesilaitoksen uusien imeytyskokeiden mukaan pohjaveden taso nousee imeytyksen myötä vain hyvin vähän, joten suojakerrosta jää edelleen noin 10 m. Soranotosta ei aiheudu haittaa vedenimeytystoiminnalle ja vedenotolle. Sen sijaan vedenottotoiminta haittaa soranottotoimintaa, koska aluehallintovirasto ei ole enää myöntänyt lupaa soranotolle vedenimeytys ja -ottotoiminnan takia.

Muistuttaja toteaa ympäristövaikutusten arvioinnista muun muassa seuraavaa:

Tekopohjavesihankkeen laajennus yhdessä muun imeytystoiminnan kanssa aiheuttaa todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia. Laajennushanke vaikuttaa kaikkeen maankäyttöön viranomaisten ja vesilaitoksen tulkitseamalla vaikutusalueella. EU-tasolla pakollisen YVA-menettelyn raja (10 Mm³/a) ylittyy noin 27 400 m³/d otolla. Laajennuksen seurauksena lähestytään tätä rajaa. Suomessa pakollisen YVA-menettelyn raja on vähintään 3 Mm³/a, joka on jo aiemmin ylitetty tekopohjavedenotossa, vaikka YVA-tarpeen arviointi silloin olisi laiminlyöty. Pakollisen YVA-menettelyn rajaa on yritetty välttää sanomalla, ettei nykyisen luvan mukaisiin imeytettäviin ja otettaviin kokonaisvesimääriin tai suoja-alueen lupamääräyksiin haeta muutosta.

Muistuttajan näkemyksen mukaan muutosta haetaan kokonaisvesimäärään, vaikka yksittäisten imeytysalueiden vesimäärä pysyisi samana. Koska vesilaitoksen tekopohjavesihanketta on yhteistyössä pohjustettu vesilaitoksen sekä valtion lupa- ja valvontaviranomaisten kanssa, nyt tehtävä noin 1,5 Mm³/a laajennus halutaan pitää erillisenä alle 3 Mm³/a tekopohjavesihankkeen muutoksena. YVA-lakia (252/2017) sovelletaan vastaavalla tavalla yksittäistapauksessa (ns. screening) myös viranomaisyhteistyössä edistettäviin hankkeisiin. Pakolliselta YVA-menettelyltä ei voi välttyä paloittelemalla hanke osiin. Jos paloittelun käsite jää epäselväksi, vähintään tulisi soveltaa YVA-menettelyä yksittäistapauksessa. Intressiharkinta ei saa vaikuttaa YVA-menettelyn suorittamisedellytyksiin.

Eteläpuolisella naapurikiinteistöllä RN:o 2:79 otto on ulottunut alimmillaan noin korkeudelle $N_{2000} +57 \dots +58$ m. Jos lupahakemuksessa esitetyt tiedot olisivat silloin pitäneet paikkansa, vedenimeytyksen myötä pohjaveden pinta olisi noussut naapurikiinteistön RN:o 2:79 maanpinnan tason yläpuolelle aiheuttaen pohjavesilammikoita. Näin ei käynyt, mikä osoitti, että vesilaitos aluehallintoviraston luvittamalla tekopohjavesihankkeella etukäteen ja tarpeettomasti on rajoittanut ja vaikeuttanut muistuttajan elinkeinotoimintaa, jotta ylimääräisellä vedellä käytävästä vesikaupasta saataisiin julkisyhteisölle paras tuotto.

Vesienhoidon toimenpideohjelmassa on vaadittu vedenoton vaikutusten selvittämistä ja se koskee erityisesti tekopohjavesihankkeita. Valtion ja kuntien viranomaisten sekä maakunnan liiton on oltava keskenään yhteistyössä ympäristövaikutusten arviointimenettelyn toteuttamiseksi ja sovittamiseksi hanketta koskevan vesilain (587/2011) mukaiseen menettelyyn. Samalla voidaan arvioida imeytysvaihtoehtoja objektiivisesti ja laajemmin niin, ettei niiden tarkoituksena olisi muiden toimintojen lopettaminen vaan yhteensovittaminen olemassa olevaan maankäyttöön. Tällöin muun muassa suojelusuunnitelmissa ei tarvitse olosuhteita selvittämättä luokitella muita elinkeinotoimintoja riskikohteiksi. Laajennukset ovat jo pitkään kovanneet läpinäkyvyyttä.

Nykyinen soveltamiskäytäntö huomioon ottaen lupa- ja valvontaviranomaisilla ei selvästi ole käsitystä tämän tekopohjavesihankkeen vaikutuksista, vielä vähemmän tietämättömillä vaikutusalueen maankäyttäjillä, joille tekopohjavesi tulevaisuudessa saattaa aiheuttaa täysin arvaamattomia yllätyksiä, jos laajentumisen vaikutuksia ei vieläkään asianmukaisesti arvioida ja selvitetä. Vesilaitoskaan ei tiedä toimintansa vaikutuksia, kun otetaan huomioon sen muissa menettelyissä antamat lausumat vesien virtausten fyysisen lakien vastaisista muutoksista ja suojakerrosten paksuudesta. Hake muksensa täydennyksessä vesilaitos lausuu muistuttajan hankkeeseen antamastaan lausunnosta ja aluehallintoviraston siitä antamasta päätöksestä poiketen, että $4\ 000\ \text{m}^3/\text{d}$ voidaan saavuttaa ilman, että alueen pohjaveden laadussa, määrässä tai virtauskuvassa tapahtuu mainittavaa muutosta.

Vaikutuksia ei selvästi ole luotettavasti arvioitu. Tekopohjavesihankkeen ominaisuudet ja sijainti sekä vaikutusten luonne huomioden ympäristövaikutusten arviointimenettelyä tulisi soveltaa ainakin tässä yksittäistapauksessa. Samalla voidaan arvioida tulevatkin laajennukset.

Muistuttaja toteaa vesiluvan myöntämisedellytyksistä muun muassa seuraavaa:

Asiaa ei voida ratkaista ennen kuin aluehallintovirasto on selvittänyt asian vesilain, hallintolain ja YVA-lain edellyttämällä tavalla. Kyse on muistuttajalle, kuten muillekin maanomistajille ja elinkeinonharjoittajille, myös perustuslain mukaisesta omaisuuden suojasta sekä elinkeinon harjoittamisen vapaudesta, joita tällä vesikaupan intresseihin perustuvalla tekopohjavesihankkeella loukataan. Vesilain säännöksillä on kunnan ja valtion julkisten

toimijoiden yhteissuunnittelulla yritetty kiertää maa-aineslain (555/1981) 8 §:n mukaista lunastusvelvollisuutta estämällä kokonaan maa-ainesluvan hakeminen, minkä lisäksi vesilaissa säädetyt korvaukset jätetään suorittamatta.

Kun hankkeen vaikutukset on asianmukaisesti ja nykyistä laajemmin selvitetty, voidaan arvioida vesiluvan myöntämisedellytyksiä. Vesilaitoksen näkemykset ja viranomaisten soveltamiskäytäntö huomioon ottaen hanke loukkaa sanottavasti yleistä tai yksityistä etua.

Tekopohjavesihankkeesta yleisille tai yksityisille eduille saatava hyöty olisi sinänsä huomattava verrattuna lähes mihin tahansa yksittäisiin yleisiin ja yksityisiin etuihin, jos kyse ei olisi vain julkisyhteisön harjoittamana hyväksyttävänä pidettävästä vesikaupasta, jos imeytysalueiden sijainti (vaihtoehdot) sekä vaikutukset yksityisiin ja yleisiin etuihin kokonaisuutena olisi objektiivisesti tarkasteltu ja perusteltu.

Vesilain mukaiset hankkeet on aina pitänyt toteuttaa vähiten haittaa aiheuttavalla tavalla, ei muut toiminnot kukistavalla tavalla. YVA-menettelyssä vaihtoehdot selvitetään niin, että tekopohjaveden muodostamiselle voidaan hakea vesilupaa vähiten haittaa aiheuttavalla tavalla. Nyt imeytysalueet on valittu päinvastaisessa tarkoituksessa tai ainakaan asiaa ei ole riittävästi selvitetty. Vesilain mukaisessa lupamenettelyssä kaikesta huolimatta tarkastellaan vain haettua vaihtoehtoa.

Johdettaessa pintavettä maaperään tekopohjaveden muodostamista varten on otettava huomioon, mitä ympäristönsuojelulain (YSL, 527/2014) 16 ja 17 §:ssä säädetään. Vesilaitos katsoo olemassa olevien toimintojen nykyisessä laajuudessa vaarantavan tekopohjavedenmuodostuksen, joten analogisesti tulkiten se katsonee tekopohjaveden muodostamisen uusilla imeytysalueilla aiheuttavan maaperän tai pohjaveden pilaantumisen vaaraa. Tämäkin puoltaa YVA-menettelyä, jotta tekopohjaveden muodostamisen todelliset vaihtoehdot ja niiden todelliset vaikutukset arvioitaisiin.

Muistuttaja toteaa edunmenetyksistä seuraavaa:

Pohjavesimäärän keinotekoinen lisääminen tekopohjavesihankkeella johtaa muistuttajan omaisuuden käytön rajoittamiseen ja korvattavaan edunmenetykseen. Varovaisestikin arvioituna edunmenetykset ovat vähintään kaksi miljoonaa euroa. Vaikka hanke katsottaisiin yleisen edun mukaiseksi, se ei vapauta luvanhakijaa korvausvastuusta. Muistuttaja on vaatinut edunmenetyksen korvaamista tietoisena siitä, että lupaviranomainen ei korvaussäännöksiä tällaisessa hankkeessa tule vesilain tarkoituksen ja sanamuodon mukaisesti toteuttamaan.

Korvausta tekopohjavesihankkeen johdosta aiheutuville menetyksille on maksettava ainakin vesilain 13 luvun 1 §:n nojalla. Korvaus on määrättävä viran puolesta. Samalla on korvattava haitta, jota edellisen vesilupamenettelyn yhteydessä ei korvattu, mutta jota hyväksi käyttämällä tarpeettomasti

on rajoitettu soranottoa. Vesilaitoksen silloiset vaikutusarvioinnit osoittautuivat vääriksi.

Selitys

Hakija on vastannut Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen lausuntoon seuraavasti:

- Jäniksenlinnan tekopohjavedenottamon suoja-alue on määrätty vuoden 1982 päätöksessä (54/1982 A) ja sitä on muutettu vuoden 2012 päätöksessä (ESAVI/422/04.09/2010 ja ESAVI/247/04.09/2011). Suoja-alueeseen kuuluu kaukosuojavyöhyke, lähisuojavyöhyke, suotautumisalue sekä ottamo- ja imeytysalueet, joista jokaiselle on määritelty sallitut tai rajoittavat toiminnot.

Hakija on hakenut Jäniksenlinnan tekopohjavedenottamon suoja-alueelta koskevan päätöksen muuttamista koskemaan uutta imeytysaluetta. Hakemuksen nimeen on jossain prosessin vaiheessa tullut suoja-alueen laajentaminen, vaikka kyse on muuttamisesta eli uuden imeytysalueen lisäämisestä.

- Jäniksenlinnan tekopohjavesilaitoksen pohjavesitarkkailu on hyväksytty 12.5.2015 Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätöksessä (UUDELY/35/07.02/2011). Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta tullaan hakemaan muutosta kyseiseen päätökseen lisäämällä siihen uusia havaintoputkia. Hakija tulee todennäköisesti lisäämään automaattimittareiden määrää Jäniksenlinnan pohjavesialueella, joista päätetään putkikohtaisesti.

Heikki Åbergin muistutukseen hakija on todennut, että maa-ainesten ottoon liittyvä luvitus on ratkaistava omana lupanaan. Hakija ei ole nähnyt tarpeelliseksi lausua kyseisestä asiasta tässä hakemuksessa, koska asiasta on Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätös (ESAVI/20632/2018), joka ei ole vielä lainvoimainen.

ALUEHALLINTOVIRASTON RATKAISU

A. JÄNIKSENLINNAN TEKOPOHJAVESILAITOKSEN KÄYTÖN TEHOSTAMINEN UUDELLA IMEYTYSALUEELLA

Luparatkaisu

Aluehallintovirasto myöntää Keski-Uudenmaan Vesi Kuntayhtymälle luvan tekopohjaveden imeyttämiseen uudella imeytysalueella kiinteistöllä 858-412-2-79 Tuusulan kunnassa hakemuksen 6.2.2020 ja sen täydennysten mukaisesti.

Luvan saajan on noudatettava vesilain säännöksiä ja seuraavia lupamääräyksiä. Muutoin on voimassa, mitä Länsi-Suomen vesioikeuden päätöksissä nrot 49/1964, 148/1973, 161/1977 A ja 14/1991/1 sekä Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätöksessä nro 256/2012/2 on määrätty.

Korvaukset

Hankkeesta ei aiheudu vesilain mukaan korvattavaa haittaa, vahinkoa tai muuta edunmenetystä.

Lupamääräykset

1. Tekopohjavettä saa imeyttää hakemuksen liitteen 5 tarkekuvien mukaisista siiviläputkikaivoista IK1 ja IK2. Kaivojen IK1 ja IK2 sijainti on määritetty 24.1.2020 päivätysssä hakemuksen liitteen 3 kartassa, mittakaava 1:6 000.
2. Imeyttämisen tehostamiseksi 24.1.2020 päivätyn hakemuksen liitteen 3 kartan, mittakaava 1:6 000, mukaiselle suunnitellulle imeytysalueelle saa rakentaa Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kanssa sovittavalla tavalla lisäimeytyskaivoja tai imeytysaltaita.

Eteläisillä imeytysalueilla (Keravanmonttu, Valtionummi, luvan mukainen uusi imeytysalue) imeytettävän tekopohjaveden kokonaismäärä saa olla enintään 6 000 m³/d kuukausikeskiarvona laskettuna. Uuden imeytysalueen osuus kokonaismäärästä saa olla enintään 1 000 m³/d.

3. Tekopohjaveden imeytys on toteutettava siten, että tarpeetonta vahinkoa tai haittaa ei aiheudu. Veden tuhlausta on vältettävä.

Pohjaveden pinta imeytysalueen havaintoputkissa PF1/2018, PF2/2018 ja PF3/2018 ei saa nousta yli korkeuden $N_{2000} +55,00$ m.

4. Luvan saajan on huolehdittava imeytyskaivojen ja muiden rakenteiden kunnossapidosta asianmukaisesti.
5. Luvan saaja on vastuussa toimenpiteestä aiheutuvasta vahingosta, haitasta tai muusta edunmenetyksestä.

Mikäli tekopohjaveden imeyttämisen seurauksena vedensaanti joltakin alueelta estyy tai huomattavasti vaikeutuu, on luvan saajan asianomaisen sitä vaatiessa rahalla korvaamisen sijasta ryhdyttävä sellaisiin toimenpiteisiin kuin vedenottamon omistajan tai vettä muun erityisen oikeuden nojalla ot-tavan oikeuden turvaamiseksi on vesilaissa säädetty.

6. Luvan saajan on tarkkailtava tekopohjaveden muodostamisen vaikutuksia alueen pohjavesioloihin Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen hyväksymän tarkkailusuunnitelman mukaisesti. Uuden imeytysalueen osalta päivitetty tarkkailusuunnitelma on toimitettava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle hyväksyttäväksi ennen uuden imeytysalueen käyttöönottoa.

Havainnoista ja vuorokausittain imeytettävistä vesimääristä on pidettävä kirjaa. Tiedot on toimitettava tarkkailuohjelmassa esitetyllä tavalla viranomaisille sekä pyydettyä esitettävä sille, jonka oikeutta tai etua asia saattaa koskea.

7. Uusi imeytysalue on otettava käyttöön neljän vuoden kuluessa siitä lukien, kun tämä päätös on tullut lainvoimaiseksi. Muuten lupa raukeaa.
8. Veden imeyttämisen aloittamisesta uudella imeyttämisalueella on ilmoitettava 60 päivän kuluessa kirjallisesti aluehallintovirastolle, Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueelle ja Tuusulan kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Perustelut

Hankkeen tarkoitus

Keski-Uudenmaan Vesi Kuntayhtymän toiminta-alueella vesihuolto perustuu pääosin Päijänne-tunnelista otettavan raakaveden imeyttämiseen tekopohjavedeksi. Uuden imeytysalueen käyttöönotto on tarpeen Jäniksenlinnan tekopohjavesilaitoksen käytön tehostamiseksi. Nykyisillä eteläisillä imeytysalueilla, Keravanmonttu ja Valtionummi, imeytettävän veden kokonaisuus on ollut selvästi alle sallitun enimmäisimeytysmäärän 6 000 m³/d. Imeyttämistä rajoittaa muun muassa maaperän heikohko vedenjohtavuus Keravanmontun imeytysalueella. Uuden imeytysalueen käyttöönotolla voidaan nostaa imeytettävän veden määrää. Imeytettävä vesimäärä nousee uuden imeytysalueen käyttöönoton myötä noin määrällä 1 000 m³/d.

Lupapäätöksessä ei muuteta aiemmissa luvissa määrättyjä kokonaisimeytysmääriä tai kokoistuotantomääriä.

Hanke ei ole alueella voimassa olevan osayleiskaavan vastainen.

Hankkeesta saatava hyöty

Hankkeen avulla pystytään turvaamaan Keski-Uudenmaan Vesi Kuntayhtymän jakaman veden määrää ja laatua. Uudella imeytysalueella tapahtuvan tekopohjaveden imeytyksen avulla pystytään lisäämään eteläisillä alueilla imeytettävän tekopohjaveden määrää nykyiseen verrattuna sekä nostamaan kokonaisimeytysmäärää lähemmäs voimassa olevan luvan sallimaa enimmäismäärää. Uuden imeytysalueen käyttöönoton avulla voidaan paremmin tasapainottaa toimintaa eri otto- ja imeytysalueilla siten, että vedenlaatu säilyy mahdollisimman hyvänä ja ympäristövaikutukset mahdollisimman pieninä.

Hankkeesta aiheutuvat menetykset

Imeytyskokeen tulokset huomioiden aluehallintovirasto katsoo, ettei lupamääräysten mukaan tapahtuvasta tekopohjaveden imeyttamisestä aiheudu pohjaveden pilaantumista tai haitallisia vaikutuksia pohjaveden laadulle.

Muutokset pohjaveden pinnankorkeudessa rajoittuvat suppealle alueelle imeytyskaivojen läheisyyteen. Imeytyksellä ei ole merkittävää vaikutusta pohjaveden virtaussuuntiin.

Imeytysalue sijoittuu hakijan omistamalle kiinteistölle. Imeytyskokeen tulosten perusteella suurin pohjaveden pinnankorkeuden nousu kohdistuu tälle kiinteistölle. Lupamääräyksen 4 mukaisesti rajoittamalla pohjaveden pinnankorkeuden nousu imeytyskaivojen läheisissä havaintoputkissa korkeudelle $N_{2000} +55,0$ m voidaan varmistaa, että alueelle jää pohjaveden pinnan yläpuolelle riittävä suojakerros. Kun tekopohjaveden imeytys toteutetaan lupamääräyksen 4 mukaisesti, ei imeytyksestä arvioida aiheutuvan korvattavaa edunmenetystä.

Hanke on muutenkin toteutettava vesilain 2 luvun 7 § mukaisesti siten, että vesistölle, vesiluonnolle ja sen käytölle aiheutuu mahdollisimman vähän haittaa.

Vesienhoitosuunnitelma

Kymijoen-Suomenlahden vesienhoitoalueen vesienhoitosuunnitelman vuoteen 2021 mukaan Jäniksenlinnan pohjavesialueen laadullinen ja määrällinen tila on hyvä, mutta alue on luokiteltu riskialueeksi. Tavoitteena on hyvän tilan säilyttäminen. Pohjavesien vesienhoitotoimenpiteinä esitetään muun muassa pohjaveden tilan seurantaa, suojelusuunnitelmien laatimista ja päivittämistä sekä hydrogeologisia lisätutkimuksia erityisesti riskialueille ja selvityskohteille.

Hanke ei vaikuta haitallisesti vesienhoitosuunnitelman tavoitteiden saavuttamiseen.

Intressivertailu

Hankkeesta saadaan merkittävää yleisestä hyötyä, kun uuden imeytysalueen käyttöönotolla pystytään turvaamaan vesilaitoksen toiminta-alueen kuntien riittävää veden saantia sekä pitämään yllä riittävää veden laatua. Merkittävää yleistä tai yksityistä haittaa ei aiheudu. Edunmenetystä muille kiinteistöille ei aiheudu.

Hankkeesta yleisille tai yksityisille eduille saatava hyöty on huomattava verrattuna siitä yleisille tai yksityisille eduille koituviin menetyksiin.

Sovelletut säännökset

Vesilain (587/2011) 3 luvun 4 §:n 1 momentin 2) kohta, 5, 6, 7, 8, 10 ja 11 §, 11 luvun 21 §, 13 luvun 15 §

B. JÄNIKSENLINNAN POHJAVEDENOTTAMON SUOJA-ALUERAJAUKSEN MUUTTAMINEN

Luparatkaisu

Aluehallintovirasto muuttaa Jäniksenlinnan pohjavedenottamon suoja-alueita koskevaa Etelä-Suomen aluehallintoviraston 26.11.2012 antamaa päätöstä nro 257/2012/2 päätöksessä tarkoitettujen imeytysalueiden osalta seuraavasti (**muutos tummennettuna**):

Imeytysalueet muodostuvat kiinteistöjen Sorala 858-412-5-7 ja Valtionummi 858-412-1-12, kiinteistön Sorapaikka 858-412-4-9 ja kiinteistön Tejojänis 543-412-1-651 **sekä kiinteistön Mikko 858-412-2-79** osa-alueista suunnitelmassa esitetyn rajauksen mukaisesti.

Imeytysalueita koskevat muutoin samat määräykset kuin mitä voimassa olevassa Länsi-Suomen vesioikeuden 17.6.1982 antamassa päätöksessä nro 54/1982 A on esitetty.

Uuden imeytysalueen sijainti on esitetty liitteessä 1.

Perustelut

Pohjaveden suojelemiseksi suoja-alueita koskevaa päätöstä on tarpeen muuttaa siten, että uusi imeytysalue merkitään kuuluvaksi imeytysalueisiin.

Suoja-aluepäätöksen muuttaminen koskemaan uutta imeytysaluetta koskee ainoastaan hakijan omistamaa kiinteistöä. Muilla kiinteistöllä on edelleen voimassa, mitä suoja-alueista on aiemmin määrätty. Edunmenetystä muille kiinteistöille ei siten aiheudu.

Ilmoitus suoja-alueesta

Aluehallintovirasto ilmoittaa suoja-alueelle määrätyn uuden imeytysalueen Maanmittauslaitokselle tämän päätöksen saatua lainvoiman.

Sovelletut säännökset

Vesilain (587/2011) 4 luvun 11 §, 17 luvun 5 § 2 momentti kohta 1)

VASTAUS LAUSUNNOISSA JA MUISTUTUKSISSA ESITETTYIHIN VAATIMUKSIIN

Aluehallintovirasto ottaa **Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueen** vaatimukset huomioon lupamääräyksistä ja niiden perusteluista ilmenevällä tavalla.

Muistutuksen 1) johdosta aluehallintovirasto toteaa, ettei Jäniksenlinnan tekopohjavesilaitoksen toimintaan ole haettu sellaista muutosta, joka aiheuttaisi tarpeen ympäristövaikutusten arvioinnin käynnistämiseksi.

Luparatkaisussa ei ole muutettu vesilaitoksen sallittuja enimmäisimeytystai ottomääriä. Luparatkaisu koskee ainoastaan uuden imeytysalueen käyttöönottoa ja sen sisällyttämistä olemassa olevalle suoja-alueelle. Suoritettulla imeytyskokeella on ennalta selvitetty tekopohjaveden imeyttämisen vaikutuksia pohjaveden laatuun, pinnankorkeuksiin ja virtausolosuhteisiin. Selvityksen katsotaan hankkeen laajuus huomioiden olevan riittävä.

Asian ratkaisemisessa on huomioitu vesilain, hallintolain ja YVA-lain edellytykset. Vesilain mukaisesti luvanmyöntämisen edellytykset täyttyvät, mikäli 1) hanke ei sanottavasti loukkaa yleistä tai yksityistä etua tai 2) hankkeesta yleisille tai yksityisille eduille saatava hyöty on huomattava siitä yleisille eduille koituviin menetyksiin. Lupaa ei kuitenkaan voida myöntää, jos hanke vaarantaa yleistä terveydentilaa tai turvallisuutta, aiheuttaa huomattavia vahingollisia muutoksia ympäristön luonnonolosuhteissa tai vesiluonnossa ja sen toiminnassa taikka huonontaa suuresti paikkakunnan asutus- tai elinkeino-oloja. Siten ratkaisussa on huomioitu hankealueen ympäristö ja siellä olevat toiminnot.

Lupamääräyksen 4 mukaisesti on rajattu pohjaveden pinnankorkeuden nousua tekopohjaveden imeytyksen yhteydessä, jolloin muistuttajan kiinteistölle jää riittävä suojakerrospaksuus.

Maa-ainesten ottaminen pohjavesialueella on luvanvaraista ja luvan myöntämisessä käytetään tapauskohtaista harkintaa. Muistuttajan kiinteistöä koskeva maa-ainesten ottamista koskevan luparatkaisun käsittely Vaasan hallinto-oikeudessa on kesken.

Tässä yhteydessä ei käsitellä korvausvaatimuksia omaisuuden käytön rajoittamisen edunmenetyksistä, jotka ovat aiheutuneet muistuttajan maa-aineksen otto-oikeuden rajoittumisesta aluehallintoviraston jo lainvoiman saaneen päätöksen nro 1/2010/4 perusteella tai Vaasan hallinto-oikeudessa olevan valituksen alaisen päätöksen nro 514/2019 perusteella.

Lupamääräysten mukaisesti toteutettuna tekopohjaveden imeytyshankkeesta ei ennalta arvioiden aiheudu haittaa muistuttajan kiinteistön käytölle eikä hanke oleellisesti muuta muistuttajan kiinteistön käyttömahdollisuuksia.

PÄÄTÖKSEN TÄYTÄNTÖÖNPANO

Päätös on täytäntöönpanokelpoinen sen saatua lainvoiman.

Suoja-alueen määrittämisestä koskevilta osin tätä päätöstä on vesilain 4 luvun 11 §:n 3 momentin nojalla noudatettava mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta.

KÄSITTELYMAKSU

Käsittelymaksu on 6 594,25 euroa.

Lasku lähetetään erikseen Valtion talous- ja henkilöstöhallinnon palvelukeskuksesta.

Asian käsittelystä peritään maksu, joka määräytyy aluehallintovirastojen maksuista vuosille 2019 ja 2020 annetun valtioneuvoston asetuksen (1244/2018) mukaisesti. Asetuksen liitteen kohdan 3.1 taulukon mukaan pinta- ja pohjaveden ottamista talousvedeksi yli 2 000 m³/d koskevasta päätöksestä perittävän maksun suuruus on 7 160 euroa.

Suoja-alueen määrittämistä koskevan päätöksen käsittelymaksu on 11 940 euroa. Päätöksen muuttamisesta tai tarkistamisesta perittävä maksu on 50 prosenttia taulukon mukaisesta maksusta eli 5 970 euroa. Kun päätösasiakirja sisältää useita maksulliseksi säädettyjä vesitalousasioita niin, että ne muodostavat samaa tarkoitusta palvelevan kokonaisuuden, peritään asian käsittelystä korkeampaan maksuluokkaan kuuluvan asian taulukon mukainen maksu. Maksuun voidaan lisätä 50 prosenttia muiden asioiden taulukon mukaisista maksuista.

Maksu peritään 35 prosenttia alempana, jos asian käsittelyn vaatima työmäärä on edellä tarkoitettua työmäärää pienempi. Siten perittävä maksu on $(7\,160 \text{ euroa} + 0,5 \times 5\,970 \text{ euroa}) \times 0,65 = 6\,594,25 \text{ euroa}$.

TIEDOTTAMINEN

Päätös

Keski-Uudenmaan Vesi Kuntayhtymä
Tuusulan kunta
Tuusulan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen
Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue
Suomen ympäristökeskus

Päätöksestä tiedottaminen

Päätöksen antamisesta ilmoitetaan niille, joille hakemuksesta on annettu erikseen tieto, sekä niille, jotka ovat tehneet muistutuksen tai ilmaisseet mielipiteensä asiassa.

Aluehallintovirasto tiedottaa päätöksen antamisesta julkaisemalla kuulutuksen ja päätöksen aluehallintovirastojen verkkosivuilla (ylupa.avi.fi).

Tieto kuulutuksesta julkaistaan Tuusulan kunnan verkkosivuilla.

MUUTOKSENHAKU

Päätökseen saa hakea muutosta Vaasan hallinto-oikeudelta valittamalla.

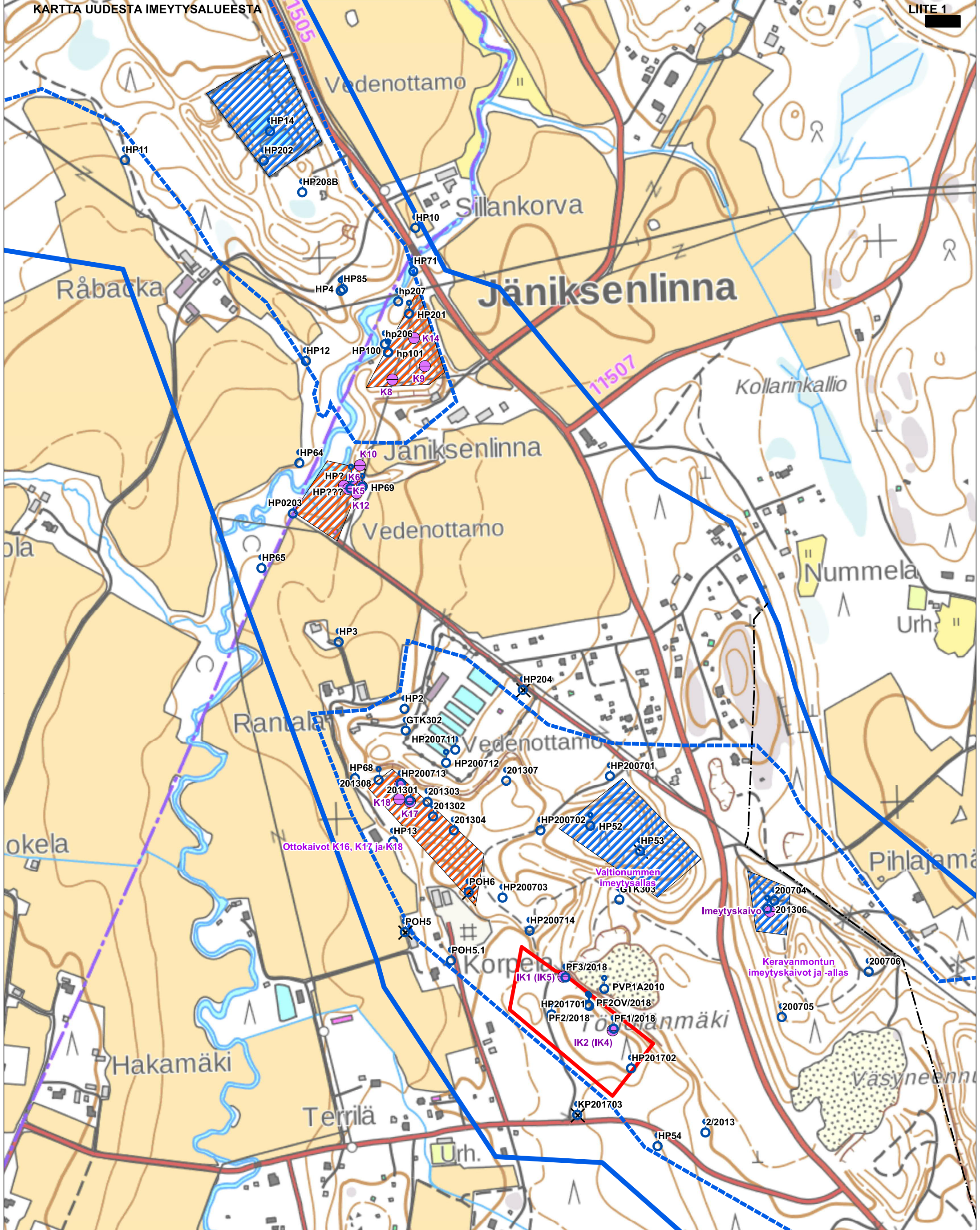
LIITE

Kartta uudesta imeytysalueesta
Valitusosoitus

ASIAN KÄSITTELIJÄT

Asian on ratkaissut ympäristöneuvos Merja Antikainen ja esitellyt ympäristöylytarkastaja Maiju Juntunen.

Asiakirja on hyväksytty sähköisesti. Merkintä sähköisestä hyväksymisestä on asiakirjan viimeisellä sivulla.

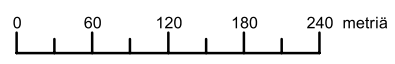
**Keski-Uudenmaan Vesi Kuntayhtymä
Jäniksenlinnan tekopohjavesilaitos
Imeytys- ja ottoalueet**

1:6 000

- Pohjavesiputki
- Kaivo
- Pohjavesialueen raja
- Pohjaveden muodostumisalueen raja

- Olemassa oleva imeytysalue
- Olemassa oleva ottoalue
- Suunniteltu imeytysalue

VALITUSOSOITUS

Tähän aluehallintoviraston päätökseen tai siitä perittävään maksuun voi hakea muutosta kirjallisella valituksella. Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Päätöksestä voivat valittaa asianosaiset, sekä vaikutusalueella ympäristön-, terveyden- tai luonnonsuojelun tai asuinympäristön viihtyisyyden edistämiseksi toimivat rekisteröidyt yhdistykset tai säätiöt, sijaintikunta ja vaikutusalueen kunnat ja niiden ympäristönsuojeluviranomaiset, sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset ja muut asiassa yleistä etua valvovat viranomaiset.

Asian käsittelystä hallinto-oikeudessa voidaan periä oikeudenkäyntimaksu siten kuin tuomioistuinmaksulaissa (1455/2015) ja oikeusministeriön asetuksessa tuomioistuinmaksulain 2 §:ssä säädettyjen maksujen tarkistamisesta (1383/2018) säädetään. Maksun suuruus on 260 euroa. Tuomioistuinmaksulaissa on erikseen säädetty tapauksista, joissa maksua ei peritä. Tarkempia tietoja maksuista saa hallinto-oikeudesta.

Toimi näin

Jos haet muutosta aluehallintoviraston päätökseen, tee kirjallinen valitus Vaasan hallinto-oikeuteen ennen valitusajan päättymistä. Valitusaika päättyy **4.3.2021**.

Valitusaika määräytyy seuraavasti:

- Päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen viimeistään seitsemäntenä (7.) päivänä siitä, kun aluehallintovirasto on julkaissut päätöksen verkkosivuillaan.
- Valitusaika on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista.
- Kun määräaika lasketaan, sitä päivää, kun päätös on saatu tiedoksi, ei oteta lukuun.
- Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto, juhannusaatto tai arkilauantai, määräaika päättyy ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

Ilmoita valituksessa

- valittajan nimi, postiosoite, puhelinnumero ja muut tarpeelliset yhteystiedot, kuten sähköpostiosoite. Jos valittajana on yhteisö, ilmoita sen nimi ja yhteystiedot.
- laillisen edustajan, asiamiehen tai muun valituksen laatineen henkilön nimi ja postiosoite, puhelinnumero ja muut tarpeelliset yhteystiedot, kuten sähköpostiosoite
- sellainen postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite). Hallinto-oikeus voi valita, mihin osoitteeseen se toimittaa asiakirjat, jos sille on ilmoitettu useampia prosessiosoitteita tai jos yhtäkään ilmoitettua yhteystietoa ei ole nimetty prosessiosoitteeksi.
- päätös, johon haetaan muutosta
- päätöksen kohta, johon haetaan muutosta
- mitä muutoksia päätökseen vaaditaan
- perusteet, joilla muutosta vaaditaan
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan

Yhteystietojen muutoksesta on ilmoitettava viipymättä hallinto-oikeudelle valituksen vireillä olon aikana.

Valituksen liitteet

- aluehallintoviraston päätös, johon muutosta haetaan (alkuperäisenä tai jäljennöksenä)
- asiakirjat, joita käytetään vaatimusten tukena (jollei niitä ole toimitettu jo aiemmin aluehallintovirastoon)
- valtakirja

- o asiamiehen on liitettävä valitukseen valittajalta saatu valtakirja – ellei hän ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai sellainen oikeudenkäyntiavustaja, joka määrittellään luvan saaneista oikeudenkäyntiavustajista annetussa laissa (715/2011).
- o asiamiehen ei tarvitse toimittaa valtakirjaa, jos hallinto-oikeuteen toimitetaan sellainen sähköinen asiakirja, jossa on selvitys asiamiehen toimivallasta. Asiamiehen ei myöskään tarvitse esittää valtakirjaa, jos valittaja on antanut valtuutuksen suullisesti tuomioistuimessa tai jos asiamies on toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa.

Lähetä valitus hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden yhteystiedot ovat:

Vaasan hallinto-oikeus

Korsholmanpuistikko 43, 4. krs (käyntiosoite)

PL 204, 65101 Vaasa (postiosoite)

sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi

puhelinvaihte: 029 56 42 611

asiakaspalvelu: 029 56 42 780 (avoinna ma–pe kello 8.00–16.15)

telekopio (fax): 029 56 42 760

Valituksen saapuminen määräajassa on valittajan vastuulla, kun se lähetetään postitse, sähköpostitse, telekopiona tai lähetin välityksellä. Suljetussa laitoksessa oleva henkilö voi antaa valituskirjelmän valitusajan kuluessa myös sille henkilölle, joka on määrätty laitoksessa tätä tehtävää hoitamaan tai laitoksen johtajalle.

Valituksen on oltava perillä hallinto-oikeuden kirjaamossa viimeistään valitusajan viimeisenä päivänä ennen hallinto-oikeuden aukioloajan päättymistä.

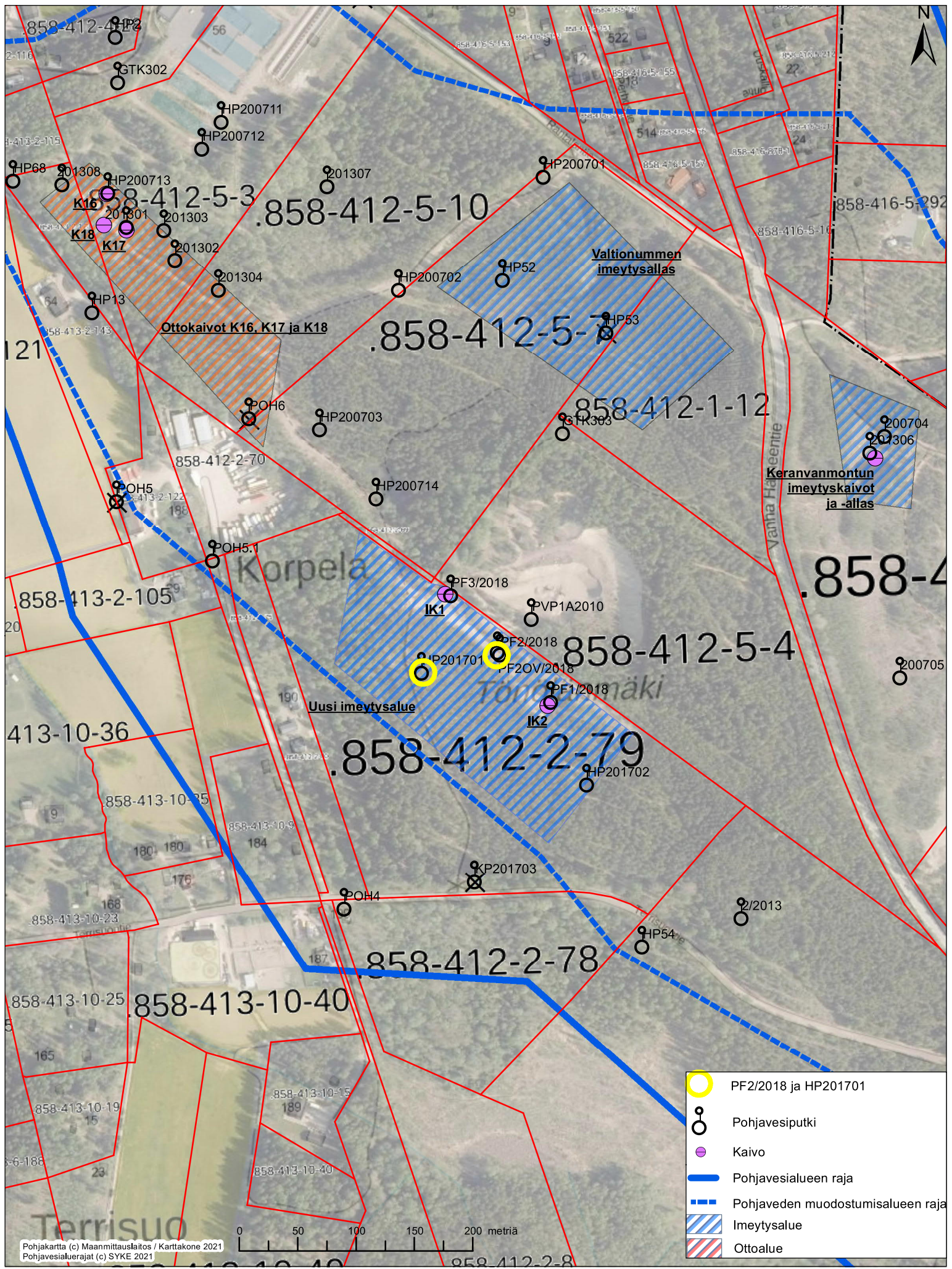
Valituksen voi tehdä myös hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelussa osoitteessa

<https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

Tämä asiakirja ESAVI/4075/2020 on hyväksytty sähköisesti / Detta dokument ESAVI/4075/2020 har godkänts elektroniskt

Ratkaisija Antikainen Merja 25.01.2021 12:34

Esittelijä Juntunen Maiju 25.01.2021 08:58

Pohjakartta (c) Maanmittauslaitos / Karttakone 2021
 Pohjavesialuerajat (c) SYKE 2021

- PF2/2018 ja HP201701
- Pohjavesiputki
- Kaivo
- Pohjavesialueen raja
- Pohjaveden muodostumisalueen raja
- Imeytysalue
- Ottoalue